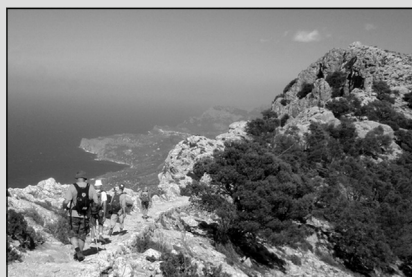

NIEUWS

Jubileumtocht in Boskant: zelfs de 'vlag' bij de rust is 'doorgelopen'

Bergwandelen op Mallorca: deel 2 van de Dry Stone Way

Aflevering 10 van het indrukwekkende Westerborkpad

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

Natte weersomstandigheden tijdens de jubileumtocht in Boskant. Deze wandelaars op de 40 km-route zijn met het St. Janspontje 'droog' aan de overkant gekomen!

Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

OLAT WANDELBOETIEK

geopend tijdens onze wandeltochten

Airbornepad Market Garden
Graaf van Hornepad
Hertog Hendrikpad

Ook alle andere Nederlandse wandelgidsen
Met korting voor OLAT-leden
Tevens rechtstreeks te bestellen via onze website
E-mail: boetiek@olat.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN

Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP

reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

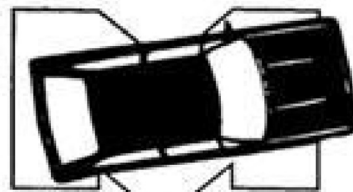
Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

Café Biljard **Schonmoeder**

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

M.V.D. HEIJDEN

autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

RUNNING • WALKING • SPORT MEDICAL

KEEN wandelschoen: model Alamosa

Als beste getest in 2011
Wandermagazine (Duitsland)

4 mm profielzool,
waterdicht, torsie-
stijf en toch zeer
comfortabele
afwikkeling.
In een lage
en (half)
hoge uitvoe-
ring beschik-
baar.

Voor OLAT leden (op vertoon lidmaatschap) 10% korting

Comfort Zones: waar voeten spreken.....

Kofferen 4 - 5492 BN Sint Oedenrode
0413 - 769 027 - www.comfortzones.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgevaardigde)
Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-Effting,
Rinda Scheltens (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 13 januari 2013

Lupinelaan 27, 5691 WC Son - olatnieuws@olat.nl
info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Ad van Asten (coördinatie) - a.asten@olat.nl
Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet van den Berselaar-Dreesen
De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Ton Niëns, Weert

IN DIT NUMMER:

Vooruitblik Winterserie - Hoogeloon	Myriam van den Berg	3/15
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Wedstrijd/prestatie; Winterserie		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
Bij Joop aan tafel	opgetekend door Ad van Asten	7
Onze jarigen / Ledenadministratie	Jet van den Berselaar-Dreesen	8
Van de bestuursafdeling / jubilarissen	Ad van Asten	9
Wandelen op Dinsdag - een duik in het verleden	Kees van Vessem	10
Winterserietocht Boskant - 45 jaar OLAT	Ad van Asten	11-13
Die modderige jubileumwandeling	Sjef van Gestel	13
LPS: geslaagde snelwandeldag op Papendal	Henk Plasman	14-15
LPS: eindstand clubkampioenschap 2012	Ad van Asten	16
LPS: programma clubkampioenschap 2013 & nieuws	Ad van Asten	17
Westerborkpad (10)	Rinda Scheltens	18-19
Wandelen op Mallorca over de Dry Stone Way (2)	Peter van de Ven	20-23
Airbornepad Market Garden (3)	Henri Floor	24-26
Op zoek naar het echte pelgrimsgevoel (12)	vrij naar blog Theo Tromp	27-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard.

Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK WINTERSERIE - Hoogeloon

De startlocatie voor de 1e winterserietocht van 2013 is het mooie landgoed De Biestheuvel in Hoogeloon, uniek gelegen in de Brabantse Kempen.

We wandelen vandaag voor een groot gedeelte in het gebied van de Acht Zaligheden. Acht Zaligheden is de benaming voor een achttal dorpen in de Brabantse Kempen, waarvan de plaatsnaam eindigt op -sel: Eersel, Reusel, Duizel, Hulsel, Steensel, Netersel, Wintelre (in de volksmond Wintersel) en Knegsel. De bijnaam zou het achttal te danken hebben aan de Hollandse militairen. Die waren tijdens de Belgische Opstand rond 1830 in deze streek ingekwartierd en vonden het hier maar een treurige boel. Er was toen hier op de schrale zandgronden ook heel veel armoede. De sel-igheden waren eerder 'armzaligheden' en werden toen dus - smalend - 'Zaligheden' genoemd. De Kempische bevolking had het niet breed, men leefde hoofdzakelijk van de landbouw, ook al bracht die niet veel op.

De boerderijen waren de typische Kempense langgevelboerderijen die in een aantal Kempense dorpen nog te bezichtigen zijn of bewaard zijn gebleven als woonhuis.

De ondergrond: zand, heide, bossen, maakt dat onze schoenen tijdens deze winterserie nadrukkelijk schoner zullen blijven dan tijdens de jubileumwandeling. Velen van ons

herinneren zich het gebagger, kort voor de eerste wagenrust. Ook Ad Verbakel, die zaterdag daar nog onder goede omstandigheden de pijlen bevestigde, was zondag onder de indruk toen hij na afloop van de wandeling de pijlen op z'n mountainbike weg wilde halen. Dat kon hij vergeten: fietsen was een onmogelijkheid.

Op 20 januari dus andere omstandigheden, in een ander stukje van ons mooie Brabantse land. Het betekent vast en zeker opnieuw genieten!

Vanaf landgoed Biestheuvel lopen alle afstanden, uitgezonderd de 10 km, een stukje in de richting van Knegsel en gaan dan richting Zandoerle. We lopen door een mooie, groene omgeving, een afwisseling van bosjes en landelijk gebied.

De wandelaars die voor de 10 km hebben gekozen gaan echter direct een andere kant op. Over de imposante lanen van het landgoed gaat deze afstand in westelijke richting. Mooie veldweggetjes leiden hen daarna naar Vessem. Net na Vessem treffen zij bij wagenrust III de andere afstanden. Dan resteert nog ongeveer 5 km prachtige natuur, om uiteindelijk weer uit te komen bij landgoed Biestheuvel.

(Vervolg op pagina 15)

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Piet van der Zande 040-2263198 p.zande3@upcmail.nl
Mieke van Boxtel 0411-622188 acvan boxtel@home.nl
Truus Kusters 0478-541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
22 jan.	Kluispad	Fietscafé de Hospes, 040-2061288 Strijperstraat 46, 5595 GD Leenderstrijp
5 febr.	Schuitwater	Café Zaal Wilhelmina, 0478-691318 Mgr. Aertsstraat 16, 5866 BH Swolgen
19 febr.	Mosbulten	Restaurant De Pelgrim, 0499-421448 Mariastraat 21-23, 5738 AH Mariahout
5 maart	Sparrendaal	Rest. In 't Groene Woud, 073-6565382 Helvoirtseweg 186, 5263 LV Vught
19 mrt	Gestelse Ommelanden	Gasterij De Zwaantjes, 073-5517580 P. Dondersplein 7, 5271 AA St-Michielsgestel
2 april **)	Wandeling Weert	Café-zaal Schuttershoeve, 0495-533984 Grotesteeg 10, 6006 TE Weert **) <i>cafépauze op startplaats</i>

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt - altijd stipt om 10:00 uur - beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
15 januari	De Vriendschap
22 januari	Oud Rooy
29 januari	Vresselse Hut
5 februari	Den Toel
12 februari	De Beckart
19 februari	De Vriendschap
26 februari	Oud Rooy

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

34e WEDSTRIJD / PRESTATIE

Datum: zondag 24 maart 2013

Startplaats: Wielerbaan Pijnenburg
Bijsterveldenlaan 3
5045 ZZ Tilburg

Het wedstrijd/prestatiewandelen is een jaarlijks OLAT-evenement, dat ook nadrukkelijk openstaat voor de 'gewone' sportieve wandelaar.

Er wordt gewandeld op een (door de Atletiekunie gecertificeerd) parkoers van 1.569 meter. Het parkoers ligt in een parkachtige omgeving en is verkeersvrij. De bijbehorende accommodatie beschikt over faciliteiten zoals douches en kantine.

Er is keuze uit vijf afstanden. Alleen op de 50 km moeten deelnemers een gemiddeld tempo halen van tenminste 7 km/u.

Tijdens het wandelen is eten en drinken voor de deelnemers inbegrepen.

In de kantine vindt aan het eind van de middag de uitreiking plaats van prijzen en diploma's.

Afstand	Inschrijfgeld	Starttijd
50 km	€ 10,00	10:30 uur precies
30 km	€ 9,00	11:30 uur precies
20 km	€ 8,00	13:30 uur precies
10 km	€ 5,00	13:30 uur precies
5 km	€ 3,50	14:30 uur precies

Korting

OLAT-leden bij voorinschrijving: €2,50
 Leden Atletiekunie bij voorinschrijving: 25%
 Bondsleden: €0,50
 Geen korting op korting.

Inschrijven

vóór 16 maart 2013

via formulier

verkrijgbaar bij Henk Plasman

Weegbree 81

5684 JC Best

e-mail: wedstrijd@olat.nl

Bij voorinschrijving dient het inschrijfgeld onder vermelding van naam en afstand voor 16 maart 2013 te worden overgemaakt op bankrekening 1382.11.736 t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode.

Na-inschrijven kan ook bij het inschrijfbureau tot een half uur voor de start.

WINTERSERIE

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau	geopend vanaf	07.15 uur (06.30 uur - maart)
	inschrijving vanaf	07.30 uur
	finish voor	17.00 uur (19.00 uur - maart)

Afstanden	Starttijden
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur
60 km	07.00-07.30 uur (alleen in maart)
Inschrijfgeld:	
10 km	€3,00
15 km	€3,50
20 km	€4,00
30 km	€4,50
40 km	€4,50
50-60 km	€5,00 (maart)

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting

OLAT-leden €2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
 Bondsleden €0,50 op vertoon lidmaatschapskaart
 Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
winter@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 20 januari 2013	Hoogeloo Landgoed De Biestheuvel Hoogcasteren 25 5528 NP Hoogeloo
Zondag 17 februari 2013	Helenaveen De Gouden Helm Oude Peelstraat 3

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens, Frank Marchand
Bestuursafgevaardigde/Wedstrijdsecretaris: Ad van Asten
 0499-473767 lps@olat.nl, Lupinelaan 27, 5691 WC Son

Winterserie

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
 Ad Ketelaars (*voorz*), Hans Janssen, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*), 0495-537775
 Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
 toon.van.wordragen@gmail.com
 Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans
 Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
 Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven, kwd@olat.nl
 Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders, Ad Verbakel,
 Ad Ketelaars (*financiën*)
 Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van der Zande (*coördinator*), 040-2263198
 Mieke van Boxtel, 0411-622188;
 Truus Kusters, 0478-541276
 Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
 Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
 Bert van Rooij (*Hertog Hendrikpad*)
 Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
 Joop Wesseling (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
 Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802, boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473; bankrek.nr. 1579.74.154

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

OLAT-verzorging

Hans Janssen, Willem Schoonhen (*Winterseries & Voorjaarsocht*); Tony van Duijn (*coördinator KWD*); Jo Willems (*magazijnbeheer*)
 Paul Canters, Pierre Emans, Willem Schoonhen (*LPS*)
 Jo Lepoutre, Jo Willems (*Nijmegen*)

Voorzitter

Joop Wesseling

Dorpsveld 33
 5258 MA Berlicum
 073-5033322
 voorzitter@olat.nl

Penningmeester

Ad Ketelaars
 Koninginnelaan 108
 5491 JX Sint-Oedenrode
 0413-475824
 penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
 t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
 IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
 BIC: RABONL2U

1e Secretaris

Ingrid Tromp
 De Putter 23
 6021 ZV Budel
 0495-492192
 secretaris@olat.nl

2e Secretaris

Antoinet Gooren
 Plutostraat 2
 5081 TG Hilvarenbeek
 013-5054508
 a.gooren@olat.nl

Bestuurslid

Ad van Asten
 Lupinelaan 27
 5691 WC Son
 0499-473767
 a.asten@olat.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstraat 12
 5469 EZ Keldonk
 0413-212161
 a.verbakel@olat.nl

Bestuurslid

Frank Marchand
 Deursenstraat 7
 5043 JP Tilburg
 013-5702662
 f.marchand@olat.nl

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Toon van Wordragen

2013

Allereerst namens ons beiden een welgemeend goed Nieuwjaar toegewenst aan jullie allen. Wat er afgelopen jaar allemaal aan ons is voorbijgegaan kunnen wij uitgebreid lezen in het boekje dat u hierbij ontvangt en dat dient als handleiding voor onze jaarvergadering, volgende maand. Het zijn niet alleen herinneringen, maar ook dingen om aan vast te houden en als verworvenheden mee te nemen op ons pad dat op 1 januari aan een nieuw traject is begonnen.

Wij zijn van alle kanten gewaarschuwd dat het lastiger zal zijn om de gewone dingen van alle dag als gemeengoed over de toonbank te krijgen. Het zij zo. Als wandelaar weten wij dat het niet allemaal vanzelf gaat en dat er soms hobbels genomen moeten worden. Maar als we dan na een lange, of vermoeiende weg thuiskomen, zijn we des te blijer dat het ons weer is gelukt. Laat ons het komend jaar zo tegemoet treden.

OLAT telt momenteel zo'n 930 leden, daar zijn we echt trots op en het liefst zouden wij jullie elke maand even willen treffen bij een wandeltocht om bij te praten, maar beter nog om jullie even te vragen hoe het met jullie gaat en of wij als club ook een klein stukje voldoening toevoegen aan uw levenspad. Zo'n 10% van ons totale ledental is ook daadwerkelijk betrokken bij de uitvoering van activiteiten die wij hebben bedacht om het jullie naar de zin te maken. Zij staan als het ware dag en nacht voor jullie klaar. Dat laten jullie toch niet zomaar ongestoord over jullie heengaan. Dus echt, hoe drukker onze vrijwilligers het hebben bij een wandeltocht, hoe vermoeider, maar ook hoe blijer ze daarna naar huis gaan. Wij kijken daarom naar jullie uit, want jullie kunnen niet gemist worden...!

De komende maanden zijn druk.

De jeugd, of onze toekomst, heeft er al een heel weekend trainen opzitten. Inmiddels is dat een mooie traditie die wij graag in ere willen houden. Over een week zetten we onze winterserie-wandelingen voort op een landgoed in Hoogeloon en gaan vanaf daar op verkenning in de Kempen. Myriam praat jullie daarover helemaal bij in dit boekje.

Voor februari staat de Peel op het menu en een week later komen wij bijeen in Eindhoven voor onze jaarvergadering. Hopelijk hebben wij dan alleen maar goed nieuws te melden.

In maart hebben wij drie activiteiten op ons programma. De winterserie met twee extra lange afstanden vanuit Uden, de clubreizigers die aan hun 25e jaar beginnen en onze prestatiewandelaars die zich onderling gaan meten.

Voor april wacht dan een nieuwe wandeltocht, die zich zal afspelen rond Spoordonk, een mooie omgeving om in het voorjaar rond te dolen.

Dus, beste leden en andere belangstellenden, er is voldoende gelegenheid om elkaar te ontmoeten en op een mooie manier bezig te zijn met onze pure sport die wandelen heet.

Wij treffen jullie graag bij deze gelegenheden.

-Joop en Ad-

NIEUWS KORT

KLEINE KRONIEK 45 JAAR OLAT

Op **23 november 1967** wordt in café Rijken-Toelen in Olland de wsv O.L.A.T. opgericht.

1997

OLAT bestaat 30 jaar en organiseert een jubileumtocht over 100-80-40 km met 207 deelnemers.

1998

In dit jaar overlijden 3 prominente OLAT-leden: Jos Koolen, Henk Stegers en Rene Veugelers.

In datzelfde jaar treedt Piet Knoester, na 15 jaar, af als voorzitter van de KWD en draagt het stokje over aan Joop Wesseling.

Piet Knoester ontvangt de Cornelis van Montforttrofee.

1999

Het IWE verhuist naar Weert en de 24 uur wordt gewonnen door Ad Leermakers met 200,695 km. Ad van Asten wordt Lid van Verdienste.

2000

OLAT komt onaangenaam in het nieuws vanwege een legionella-besmetting tijdens de Nijmeegse 4daagse.

Ad Verbakel en Sjef Koolen wandelen van Vessem naar Compostela en ontvangen het Europese Wandelverenigingskruis.

Hein Lenders wordt erelid van OLAT.

2002

Simon en Jo Willems voltooiën hun voetreis naar Compostela. Deze prestatatie wordt eveneens geleverd door Margriet Fischer.

Jan Knol loopt te voet naar Rome. Theo Tromp ontvangt de zilveren bondsspeld.

De Kempenlandtocht wordt georganiseerd als jubileumtocht met 175 km die in Rooi start.

Marinus van Roosmalen wordt erelid en Ad Verbakel en Ben vd Velden worden Lid van Verdienste.

Zie ook blz. 10 voor een reactie op de tekst betreffende 1990.

(wordt vervolgd)

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JANUARI

16-jan	Regina Martens - de Kok	Rijsbergen
16-jan	Koos van der Maden	Wijchen
17-jan	Nellie Leijssen	Eindhoven
17-jan	Hans Heldoorn	Nuenen
18-jan	Bertie Mennen - Boeree	Heteren
20-jan	Leo van der Heijden	Veghel
20-jan	Vera van Vroenhoven	Eindhoven
21-jan	Jan Zwaard	Sint Oedenrode
21-jan	Dini van Asten	Son
21-jan	Toon van Cranenbroek	Nederweert
22-jan	Roel van der Wijst	Uden
22-jan	Annelies Hellings	Eindhoven
23-jan	Harry Verschueren	Son
23-jan	Annie Westgeest - Pretti	Sint-Oedenrode
23-jan	Henk Spaan	Beek En Donk
23-jan	Arie de Jong	Berlicum Nb
23-jan	Mirjam Kies	Eindhoven
23-jan	Betty van Genukten	Sint Oedenrode
24-jan	Wilma van Buel	Milheeze
24-jan	Ronald Menting	Veldhoven
25-jan	Nico van Hassel	Rosmalen
25-jan	Cees Gutteling	Melissant

26-jan	Jordi Pauw	Heeze
27-jan	Bep Ghijsens	Boxtel
27-jan	Bert Bosmans	Valkenswaard
28-jan	Jennie v/d Hurk - Diender	Helmond
28-jan	Michel van Krimpen	Utrecht
28-jan	Toos Snoeijen - Verbeek	Heeze
30-jan	Antoon Asveld	Sint Oedenrode
30-jan	Reinout Raymakers	Oss
30-jan	Bep van der Voort - van der Vooren	Uden
31-jan	Andrea Klerks	Vught
31-jan	Jurjen Visser	Gorinchem
31-jan	Bert van Hoef	Vierpolders

FEBRUARI

1-feb	Corrie de Louw	Nederwetten
1-feb	Marie-Anne Kuus - van de Wouw	Moergestel
1-feb	Frank Geubbels	Helmond
1-feb	Mieke van Eert - Brouwers	Heeze
1-feb	Stefan Mutsaers	Schijndel
2-feb	Wilma v Aggelen-Krekel	Kelderman Deurne
2-feb	Bram Stelling	Eindhoven
2-feb	Winnifred van den Boom	Eindhoven
2-feb	Els Kleemans	Prinsenbeek
2-feb	Pierre Emans	Weert
2-feb	Ingrid Brinksma	Geldrop
3-feb	Justine van Vugt - Willems	Leende
4-feb	Dick Jacobs	Sint Michielsgestel

4-feb	Martje van den Elzen	Sint-Oedenrode
4-feb	Ciel van Wichem	Eindhoven
5-feb	Rene Vries	Weert
5-feb	Leona van der Hagen	Helmond
6-feb	Nel van de Mierden	Lierop
6-feb	Leentje Vanderdonckt	Uden
7-feb	Betsie van Mil	Sint Oedenrode
7-feb	Ernst Westerhoff	Drunen
7-feb	Janny Tijbosch - Waegemakers	Heeswijk-Dinther
8-feb	Joop Wesseling	Berlicum Nb
9-feb	Moniek Sikking - van Meyl	Eindhoven
9-feb	Cor Donkers	Nuenen
9-feb	Elly Claassen - Engelen	Heeze
10-feb	Ria van Breda	Haren Nb
10-feb	Henk Vink	Schelluinen
11-feb	Paul Franken	Heeze
11-feb	Gerda van Bakel-vd Linden	Sint Oedenrode
12-feb	Esther Sweelssen	Sint Oedenrode
12-feb	Yvonne Hellings - Fraters	Helmond
13-feb	Ad van Laarhoven	Sint Oedenrode
13-feb	Kor Zijlmans	Kaatsheuvel
13-feb	Maria Marcus-Kweens	Helmond
13-feb	Berrie Nijens	Deurne
15-feb	Hansje Muzers	Eindhoven
15-feb	Mieke Raaijmakers	Veghel
15-feb	Toon van Wordragen	Weert

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Berselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGINGEN

*Dhr./Mevr. Henk en Maria Kuiper-v/d Berselaar,
Ir. Kalfstraat 63, 5617 BK Eindhoven*

AANMELDINGEN

*Dhr./Mevr. Rini en Corry van der Heijden, Sint-Oedenrode
Dhr. Wout Kivits, Eindhoven
Dhr. Jack Bertrums, 's-Hertogenbosch
Dhr. Jan Kampman, Geldrop
Dhr. Mike Bertrand, Geleen
Mevr. Marion Rovers, Heesch
Dhr. Ruud de Rijke, Cuyk
Dhr. Ferdinand van Keeken, Apeldoorn
Dhr. Ron Budy, Bunde
Mevr. Maria Alders, Maarheeze*

OPZEGGINGEN

*Mevr. Jackeline Oomen, Nuenen
Dhr./Mevr. Dirk en Rita Dijkhuizen, Best
Dhr./Mevr. Jo en Maria Hak, Best*

*Dhr./Mevr. Gerard en Marietje Billekens, Geldrop
Dhr./Mevr. Johan en Toos van Oorschot-v/d Westenlaken, Sint-Oedenrode
Mevr. Wil Rieken, Doorwerth
Dhr. Frans Sanders, Eindhoven
Dhr. Harrie van Meer, Nuenen
Dhr./Mevr. Jan en Martha Rodenburg-Glorie, Sint-Oedenrode*

OVERLEDEN

*Dhr. Ton van Dijk, (27 jaar OLAT-lid geweest, tot december 2011)
Dhr. Hans van Sprang, Elst (Gld)*

VAN DE BESTUURSTAFEL

VAN DE PENNINGMEESTER

Contributie en lidmaatschapskaarten 2013

Al degenen die hun contributie 2013 hebben voldaan, hebben of wel met het vorige nummer van OLATNieuws of met dit nummer hun lidmaatschapskaart van OLAT 2013 ontvangen. Heeft u wel betaald maar geen lidmaatschapskaart 2013 ontvangen, neem dan contact met mij op per e-mail penningmeester@olat.nl of per telefoon 0413-475824. Heeft u nog niet betaald, dan graag omgaand betaling en wij zorgen dat u uw lidmaatschapskaart 2013 alsnog ontvangt.

Declaraties

Medewerkers die nog iets te declareren hebben over 2012, graag omgaand indienen bij de penningmeester. Dit in verband met het afsluiten van de boeken 2012.

Financiële stukken jaarvergadering

De jaarrekening 2012 en de begroting 2013 worden op de jaarvergadering vanaf een halfuur voor aanvang van de vergadering ter beschikking gesteld. Wilt u ze enkele dagen eerder ontvangen om ze rustig te kunnen bestuderen, dan kunt u dit aan de penningmeester kenbaar maken per e-mail op penningmeester@olat.nl. Ze worden dan per e-mail toegezonden.

Grote Clubactie 2012

De uitslagen van de trekking kunt u terug vinden op www.clubactie.nl.

BONDSNIEUWS

De op 10 november ingestelde vertrouwenscommissie heeft op dinsdag 18 december jl tijdens een buitengewone bondsvergadering haar bevindingen en adviezen gerapporteerd. De vertrouwenscommissie is daarbij, in lijn met de bestuursverklaring, tot het oordeel gekomen dat het bondsbestuur van KNBLO-NL in haar huidige samenstelling niet meer kan functioneren. Aansluitend heeft de commissie de bondsvergadering geadviseerd om de heer E.M.L.H. Termont als bondsvoorzitter eervol te ontslaan en de overige vijf bestuursleden te verzoeken om hun bestuursfunctie in de volle breedte te hervatten. Dit advies is door de bondsvergadering op 18 december met de daartoe benodigde meerderheid van stemmen overgenomen. De bondsvergadering heeft vervolgens de heer J.G. Willemstein, vicevoorzitter van KNBLO-NL, verzocht om de waarneming van het voorzitterschap van het bondsbestuur en de bondsvergadering op zich te nemen, in elk geval tot de voorjaarsvergadering 2013. Gedurende deze periode zal het bondsbestuur zich nader beraden over een voorstel aan de bondsvergadering om dan, mede gelet op de actualiteit van dat moment, te voorzien in de functie van voorzitter.

ZIJ HEBBEN IETS TE VIEREN!

Tijdens onze jaarvergadering op 23 februari hopen wij de volgende leden te kunnen begroeten om hen te huldigen voor 40-jarig respectievelijk 25-jarig lidmaatschap.

40 jaar lid

Jan van de Zanden Mierlo

25 jaar lid

Kor Zijlmans Kaatsheuvel
Ben Duin Nijmegen
Hans Bontekoe 's-Hertogenbosch
Theo Gijzen Eindhoven
Henk Treur Geldrop
Jannie Treur - de Koning Geldrop
Theo Lormans Leunen

10 jaar lid zijn levert weliswaar nog geen huldiging op, maar is zeker het vermelden waard in OLATNieuws:

10 jaar lid

Anja van Kempen Liempde
Helena Lankreijer Veldhoven
Maria Verschuren Beek en Donk
Rini Welten Asten
Jeannie van Rooy Mariahout
Leentje Vanderdonck Uden
Ad Ketelaars Sint-Oedenrode
Hannie Sterken - Verberne Helmond
Margriet Strouken Lottum
Martina de Wit - Verbakel Veghel
Jan de Wit Veghel
Anneriet Janssen Beek En Donk
Miranda Vossen - Kursten Budel-schoot
Cor van der Heijden Geldrop
Arie de Jong Berlicum
Bram Stelling Eindhoven
Ben Pauw Heeze
Rina van der Heijden - van der Leest Veghel
Leo van der Heijden Veghel
Joop Schijf 's-Gravenhage
Frank Weimar Best

Hopelijk blijven zij allen OLAT nog lang trouw!

BETERSCHAP

OLAT wenst **Huub Raijmakers**, die in november een herseninfarct heeft gehad en nu revalideert, van harte beterschap toe!

Zijn adres is: Heischeutstraat 60
5345 VX Oss

Wandelen op Dinsdag: een duik in het verleden

In ons clubblad van december is er in de kolom 'NIEUWS KORT' een kleine kroniek over 45 jaar OLAT verschenen. Prima idee. De seniorenleden - en daar hebben we er veel van - gaan terug in hun herinneringen van 'o, ja, hoe zat het ook toen ook alweer?' en de jongeren die nog niet zo lang lid zijn hebben zoiets van 'goh, nooit geweten'.

Geschiedenis - het houdt nooit op, er komt iedere dag meer bij, zei mijn opa altijd. Maar herinneringen en beelden uit het verleden kunnen vervagen of door de tijd anders ingekleurd worden. Dat speelt een mens soms parten. Zo ook de tekst in de OLAT kroniek **"1990: Christ Klaasen neemt het initiatief voor Wandelen op Dinsdag"**.

Even een duik in het verleden.

Eind 1998 kwam er bij het bestuur een brief binnen van een mevrouw, een zekere Karin (of Carien?), die schreef dat ze graag door de week wilde wandelen, maar de OLAT-wandelingen waren altijd in het weekend en dan was ze helaas te vaak bezet. Sneu, dat vond ook Theo Tromp, een van de actiefste bestuursleden die OLAT ooit gekend heeft. Waar een probleem is, is ook een oplossing, vond Theo, prikte een datum, een startplaats en een route en via het clubblad peilde hij de belangstelling voor het wandelen op dinsdag. Dat viel niet tegen, 15 aanmeldingen. Theo nam een snipperdag op en op 13 januari 1999 ging de eerste Wandeling op Dinsdag fris van start vanuit het Klooster in Nuenen.

Fris? Nou ja, zeker. Storm en regen. De weergoden hadden die dag een pesthumeur. Maar tussen de regendruppels druppelden ook de wandelaars binnen. Een, twee, drie, vier; en toen hield het even op. Zo niet de regen. Theo, die voor rekening van OLAT voor 15 man koffie had besteld, zat achter de koffiekannen te wachten op wat er komen zou. Er kwam niets meer, niemand.

Vier wandelaars. Vanzelfsprekend Theo, Margriet Fischer, Karin en Truus van Vessem. Omdat ik Truus met de auto weggebracht had, schoof ik ook even aan. Koffie zat.

Om kwart over tien verliet het groepje tenslotte het Klooster voor een wandeling over het Hertog Hendrikpad vanaf Nuenen naar het station in Eindhoven.

Roise wandelingen: laatste dinsdag van 2012

Het is bijna traditioneel om dinsdags vóór Kerstmis een wandeling met verrassing te organiseren. Jaren geleden door Marinus van Roosmalen in het leven geroepen en na zijn aftreden door Johanna van de Sande en Jeanne van de Laar overgenomen. Telkens met groot succes.

Op de 18e december was er weer een koek en zopie kraam ingericht, deze keer aan de Nieuwenhuizen bij de Fam. Van Hoof. In een gezellig rustiek stalletje stond een mooi gedekte en versierde tafel klaar vol met kannen warme chocomelk en 5 gesneden en besmeerde kerststollen. Eromheen stonden wat stoelen voor de vermoeide wandelaars.

Dankzij het droge weer en door het vooruitzicht dat er twee weken geen wandelingen zullen zijn waren er veel wande-

laars op de been. Voor het eerst in de 9 jaar van het bestaan van de Roise wandelingen vallen Kerstmis en Nieuwjaar op een dinsdag en slaan ze twee weken over. Johanna had heel goed ingekocht, zowel de stollen als chocolademelk waren helemaal op. Jeanne had voor de versiering gezorgd en het mooi aangekleed.

De reacties van de wandelaars waren heel leuk, met velen heb ik even gesproken. Wat net zo belangrijk was: men nam er tijd voor elkaar (foto op pag. 4). Dat deed mij deugd.

Regen, regen allerwegen, dichtte Jan Hanlo ooit. Dat inspireerde de vier echter niet tot een nieuw dichtwerk, maar het uithangbord van café de Kruik in Nederwetten gaf wèl inspiratie. Tot iets anders. Ook nat, maar wel warm. Datzelfde uithangbord inspireerde ook Christ Klaassen tot binnenlopen. 'Ik dacht wel dat jullie hier zouden aanleggen', zei Christ, die vanuit Eindhoven de route in tegenovergestelde richting afgelopen was. Verward en versterkt tot 5 man/vrouw liep de groep verder. In Eindhoven aangekomen stelde Christ voor om even bij hem thuis aan te leggen. Hij had nog erwtensoep in de pan en het was maar een klein eindje om. Prima soep vond iedereen en een half uurtje later was de pan leeg en de groep weer op weg. Christ bleef thuis in afwachting van zijn vrouw en haar commentaar op deze versie van de hond in de pot.

Nat maar weldoorvoed arriveerde de groep bij het station in Eindhoven, waar Theo de afspraak maakte om iedere 14 dagen een wandeling te organiseren. Of Karin de tocht te nat vond af dat de soep niet goed was bevallen, weten we niet. Haar hebben we in ieder geval nooit meer teruggezien. Theo wel. Maar zijn snipperdagen waren niet onbepaald en na een paar wandelingen vond hij Truus van Vessem bereid om de organisatie van hem over te nemen. Zij heeft dit gedaan tot 13 januari 2009, op de dag af 10 jaar na de eerste Wandeling op Dinsdag.

Ook vanuit Nuenen. Ook in de stromende regen. Soms is de geschiedenis stabiel en weinig dynamisch. Wat wel dynamisch was, is het aantal deelnemers. Regelmatig mag de organisatie, die nu in handen is van Piet van de Zande, Toon en Mieke van Boxtel en Truus Kusters, nu zo'n 50 of meer mensen verwelkomen.

Om een lang verhaal kort te maken (hè, hè) had de tekst in de kroniek moeten luiden:

"1999: Theo Tromp neemt het initiatief voor Wandelen op Dinsdag".

Waarvan akte,

-Kees van Vessem-

-Betsie van Mil-

45 jaar OLAT - Sint-Oedenrode

Het staat zo mooi aangekondigd in het Rooise krantje: De tweede tocht uit de winterserie van OLAT vindt zondag 18 november plaats vanuit Boskant. Dit is tevens een jubileumtocht t.g.v. van het 45-jarig bestaan van wandelsportvereniging. OLAT werd 23 november 1967 opgericht in D'n Toel te Olland. Het principe van OLAT om zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes te wandelen is altijd gebleven. Myriam heeft in haar voorbeschouwing ook alle mogelijke hints gegeven over wat we op deze jubileumtocht door de Meierij mogen verwachten.

En dan is het zover. Zondagmorgen, druilerig weer en ik moet kiezen tussen m'n paraplu en m'n stok. Het wordt de stok. Om kwart voor negen ben ik bij de Vriendschap; de meeste wandelaars proberen de wandeling nog even uit te stellen. Beter weer is voorlopig ijdele hoop volgens het weerbericht en ze noemen dit gebied zelfs bij naam waar het vandaag ook niet veel zal worden. Die twintig km van de vorige maand zijn me goed befallen, dus de keus voor hier is niet moeilijk. Vanmorgen zit Mia aan de kassa en de deal is vlug gemaakt, inclusief het presentje dat we krijgen vanwege het jubileum.

Als ik even later een bekertje koffie zit te drinken, realiseer ik me dat OLAT hier nog niet zo vaak van start is gegaan voor een winterserietocht. Vorige keer was in 2006, maar toen moesten we helaas verstek laten gaan. Van eerdere keren staat mij niets meer bij. Toen ik me begin 80-er jaren voor deze sport ging interesseren, was de start meestal vanuit het centrum in Rooi en daarna vlogen we uit, zoals dat zo mooi heet. Toch mooi dat we ons hier als wandelclub na al die jaren altijd thuis blijven voelen en OLAT hoog in het vaandel hebben staan. Ja, maar Boskant is geen Olland, maar wel Rooi, toch!

Het slaat juist negen uur als ik de startlocatie verlaat, slechts een paar wan-

delaars gaan ook die kant op. Maar wel komen van alle kanten nog gehaaste mensen aanlopen om een kaartje te bemachtigen. Het miezert en daardoor is de bril voor het fijne leeswerk meteen onbruikbaar. De routebeschrijving verdwijnt in de zak, samen met het fototoestel heb ik die vandaag niet meer nodig. Een paar binnendoorstraatjes en we staan buiten de dorpskom. Piet en Franny lopen iets voor mij uit en Betsie en Job hebben er ook goeie zin in, want ze stappen me als een stel jongelui voorbij. Dan maar alleen de paden op.

Eerst zijn die nog een beetje aangekleed met een paar huisjes langszij, maar al vlug doet de omgeving zijn naam eer aan: alom boskant. Veel voetstappen zijn hier al voorgegaan en dat maakt de paden glibberig. Mijn stok meenemen is dus een goede keus geweest. Het wordt steeds drassiger en het slalommen is begonnen. Je wordt links en rechts ingehaald en de lol schijnt er bij velen al af te zijn.

Jan, uit den Bosch, komt net uit het bos en merkt cynisch op dat dit toeristisch uitje hier zelfs als straat staat gekwalificeerd:

Scheekenstraat. Na de oversteek van een verharde weg is het al niet veel beter. Heb trouwens geluk dat ik niet omver gereden wordt door een mountainbiker, die in zijn recht staat: hij op de rem en ik sorry zeggen! Maar het ergste moet dan nog komen. In het Achterste Broek hebben wij vandaag eigenlijk niks te zoeken, of het moeten schoenen zijn die daar in het moeras worden meegezogen naar de diepte. Of er feitelijk nog ergens een omleiding is geweest valt te raden, maar ik heb er niets van gemerkt. Bij de rustpost is het opvallend druk, net of iedereen niet verder durft, of twijfelt om verder te gaan. Opvallend, nu ook hier een Vierdaagsebezetting op de eerste rustpost: Piet en Mieke. Een goed moment om even te bekomen en er staan verleidelijke pepernoten ...! Een eenzaam pijltje wijst me dan verder de weg en ik heb er alle vertrouwen in dat het goed komt. Het blijft

opvallend rustig op de route terwijl er bij de post toch nog volop wandelaars stonden. De routebeschrijving geeft niet direct uitsluitel en ik wandel rustig verder. Bij een sloot, en ook nog een brede, staat weer een pijl die zegt dat ik linksaf moet. Toch niet zeker, langs die sloot en die akker. Het valt echter best mee. Voor die sloot hoeft ik niet bang te zijn, want de rand van de akker houdt het buiten verwachting zonder te veel modderpartijen.

En daarmee is dan ook meteen het grootste leed geleden, tenminste op het traject binnen de A2. De andere helft van de tocht ken ik alleen van de schets door Ad en de voorbeschouwing. Ook daar zal zeker iets te beleven zijn geweest. Noud op zijn fietsje haalt me in; hij houdt het voor vandaag ook gezien aan deze kant van de snelweg. Voorlopig blijft het nu vooral verharde weg richting de kern van Liempde. Al vlug blijkt dat ook wij toch even tegen het viaduct op mogen om het parkoers te vervolgen. Er is een oefening met honden bezig, dus er valt wat te kijken en horen. Net over het viaduct ligt nog een stukje niet te versmiden natuur dat Hollands Diep heet; hier is de splitsing van de afstanden. De 40 en 30 km gaan nu richting Heerenbeek, Mortelen en het Veldersbos, met een wagenrust voor de 40 km en een caférust bij de Schutskuil voor de 30 en de 40 km. Jan en Corien zwaaien me uit als ik de Spurkstraat in ga. Om in het echte dorp te komen, moet ik eerst over Vrilkhoven, een ge-

hucht onder Boxtel, dat denk ik toch zijn roots in Liempde heeft. Enkele langgevelboerderijen zijn kenmerkend, zelfs nog een kantoorhoudende notabel, maar ook de onvervalste geur van een boerenerf. De weg leidt uiteindelijk naar een tunnel onder de snelweg door en dan kom ik echt in het dorp: een paar sportvelden en een bed met breakfast op een boerderij. Dan is het nog een heel eind naar het centrum. Het miezert nog steeds en de

bevolking zit nog thuis in afwachting van Sinterklaas die straks hier zijn opwachting zal maken. Noud rijdt net weg als ik bij De Punder kom. Er staat geen schoenpoetser voor de deur, dat wordt morgen dus schrobben. Binnen loop je meteen tegen

de toog aan, dus voor het kopje koffie deze keer maar gebruik maken van een kruk. Rechts van me zit iemand die praat zoekt en links iemand die graag praat. Die is vroeger vliegenier geweest en zo te horen heeft ie al heel wat afgelopen. De andere wandelt graag internationaal en komt nog eens ergens. Maar ook onze eigen voormannen zijn binnen: Frans, al bijna net zo lang wandelaar als OLAT bestaat; hij heeft destijds nog de toets van bekwaamheid moeten afleggen. Sjef en zijn dochter nemen even een pauzetime en daar zijn eveneens Jan en Arie. Jan is ook al zo'n oudgediende met status. Vroeger konden we aan de pijlen zien wie ze had opgehangen. De pijlophalers hadden in die tijd altijd een ladder-tje bij zich. Om dan maar het hele café vol te praten: Jo en z'n kleinzoon zitten er ook.

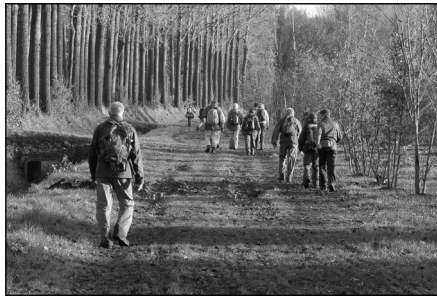
Na het café gaat de route meteen verder over een kerkepad, uniek gelegen midden in het dorp. Niet veel later laten we het dorp achter ons en splitst

de langste afstand af. Die gaat door het Dommelsteegje naar het Sint Janspontje om daar zelfwerkzaam aan de overkant van de Dommel te komen. Wij gaan nog even rechtdoor en mogen dan een goedgekeurd slijkp pad inslaan. De schoenen worden er niet eens viezer van. Terwijl de 40 km wandelaars wat verderop hun avonturen beleven, kom ik langs een kapelletje waar de herinneringen terug gaan naar zo'n 10 jaar geleden. Jan en ik waren toen bezig met het uitpluizen van de 175 km-route ter gelegenheid van het 35-jarig bestaan van OLAT. De langste afstand had toen een aanlooproute van Sint-Oedenrode naar Eersel. In die week dat we het parkoers daar verkenden had het zo hard geregend dat de Dommel haar oevers had verlaten. Ook het brugje tussen Olland en Liempde stond onder water. Jan en ik waren met de fiets en waagden het erop. De bank bij het Mariakapelletje was daarna de beste gelegenheid om de schoenen leeg te gieten en de sokken uit te wringen. Even later komen Jan en Arie voorbij lopen. Jan vertelt dat hij nog dezelfde herinneringen heeft.

Het duurt niet lang of we ploegen weer langs een akker; het is privéterrein dus niet te veel sporen nalaten. Mooi dat we voor een natuurwandeling gebruik mogen maken van dergelijke paadjes. Dat geldt even later ook voor boer Piet, die net komt aanrijden als ik zijn erf op loop voor de pauze in zijn schuur. Misschien dat hij dit later nog leest en zo onze dank voor zijn gastvrijheid wil aanvaarden. In de open schuur is volop zitgelegenheid

gecreëerd. Sjaan en Maria bedienen aan de kraam terwijl Kees het mannenwerk doet. Kees? Ja, ik hoor dat Willem die nacht onwel is geworden en nu in het ziekenhuis opknapt. Vervelend, maar hopelijk niet ernstig. Ik blijf wat langer plakken dan gebruikelijk en dan zie je ook meteen meer bekenden langs komen. Toon is er, die wordt ook weer herkend door Sjef en dan gaat het al gauw over iets anders. Toon zit er nog vol van. Frank komt aanwandelen, samen met Gerda. En dan zijn er ook nog Theo en Thea. Theo is een oude wandelmaat. Ja, de leeftijd tikt

ook steeds door. Zelfs Willy heeft oog voor mij en maakt er meteen een plaatje van.

Gezelligheid duurt maar even, dus weer op pad. En, Piet nog bedankt hè!

Het laatste stukje naar huis is weer

volop natuurgebied. We trekken door weilanden, volgen het Groene Woud en bereiken nog een keer De Scheeken. Loop nog even op met Bertie, die bij Frits hoort, die nog even op zich laat wachten. Boskant zie je pas als je er bent en bij de kerk ligt de Vriendschap, van waaruit we vandaag ons 45 jarig bestaan herdachten. Een heugelijke tocht met veel inhoud.

Hopelijk tot over vijf jaar, in ieder geval een vast gegeven om naar uit te zien. En hoop doet leven.

-Ad van Asten-

Die modderige jubileumwandeling

Zondag 18 november reed ik met mijn dochter naar Boskant om deel te gaan nemen aan onze jubileumwandeling. Het weer was niet al te best en het zou wel eens een modderig parkoers kunnen zijn. We troostten ons met de gedachte dat het beslist niet slechter kon zijn dan bij de vorige jubileumtocht van de K.N.B.L.O. op 16 maart 2008 in Nijnsel, georganiseerd door onze club. Maar nauwelijks waren wij uit de straten van Boskant of we stapten een moerasgebied in. Onze schoenen en broekspijpen zaten in korte tijd helemaal onder de modder. Bij elk nieuw ingeslagen pad hoopten wij op verbetering, maar dat was ijdele hoop. Het werd alsmaar slechter. Mijn wandelschoenen wilden niet meer mee. Oh, wat moest ik moeite doen om ze mee te krijgen. Wij zochten net als de andere wandelaars steeds naar het droogste plekje om verder te komen. Vaak tevergeefs. Mijn dochter keek mij vol medelijden aan. En ik haar. Hoe konden wij hier toch uit komen? Eindelijk zag ik even verderop een begaanbaar pad, maar juist toen we daar arriveerden, gingen we linksaf, een nieuwe modderpoel tegemoet. Ik had nauwelijks oog voor de stuntelende groep wandelaars voor mij.

Ik had genoeg aan mij zelf!

Toen zag ik in de verte de witte tent van de eerste wagenrust opdoemen. We hadden er pas zes en een halve kilometer opzitten. De tent werd bediend door Mieke en Toon van Boxtel. Lachend hoorden zij de klagende meute aan. Ik kon mij niet herinneren dat ik ooit zo naar koffie had verlangd als daar.

Na een korte rust gingen we verder. Een omleiding werd aangegeven. Even dacht ik: "Zou Ad Verbakel misschien nog meer van die modderpaden weten, waar hij ons op wil trakteren?" Maar nee hoor, de paden werden iets beter.

De caférust was in Liempde. Daar troffen wij Ad van Asten. Zo aan zijn outfit te zien, had hij ook genoten van het modderballet.

Toen we weer verder gingen, hadden wij een tijdlang begaanbare wegen, maar juist toen ik daarover mijn tevredenheid uitte, moesten we rechtsaf en zag ik op enige afstand weer een groep ploeterende wandelaars.

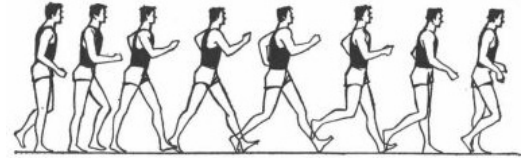
Ze lieten geen voetstappen achter, maar schuifstrepen. Mijn dochter merkte op dat dit toch echt geen wandeling was voor watjes. Ik zei niks, maar ik dacht: "Maar ook niet voor oude wandelaars." Ik knapte helemaal op van de soep die bij de tweede wagenrust werd verstrekt: zo moet een zwerver zich voelen als hij zoiets krijgt. Het moet ongetwijfeld een mooie tocht zijn geweest, maar ik heb er weinig van gezien. Ik moest te veel op de grond letten.

Nu ik weer ben uitgerust kijk ik weer verlangend uit naar de volgende jubileumwandeling. Vraag mij echter niet of het nog erger kan.

-Sjef van Gestel-

Geslaagde snelwandeldag op Papendal

Op zondag 25 november werd er voor het eerst sinds jaren weer een heuse snelwandeldag gehouden. De meer dan 40 deelnemers, waarvan 5 OLAT-ers, werd een afwisselend programma voorgeschoteld, waaronder een clinic, een wedstrijd over de incurante afstand van 2 Engelse mijl en diverse presentaties. Ook voor de inwendige mens was goed gezorgd. Na afloop waren de reacties erg positief en konden de organisatoren terugblikken op een geslaagde dag.

Begin dit jaar heeft Frank van Ravensberg het initiatief genomen om weer eens sinds lange tijd een snelwandeldag te organiseren. Zijn plan werd samen met Alex Wijsman stukje bij beetje verder uitgewerkt en met de overige leden van het snelwandelplatform besproken. Als locatie werd gekozen voor de plek die zich daar bij uitstek het beste voor leent: Nationaal Sportcentrum Papendal. Samen met Alex en de overige leden van het snelwandelplatform werd een voor iedereen interessant programma samengesteld en werd een prima taakverdeling afgesproken.

Al vanaf 8 uur 's ochtends druppelden de eerste deelnemers het Hotel- en Congrescentrum Papendal binnen. De laatste zou pas om 11.30 uur aankomen, maar dat kwam omdat de NS zo vriendelijk was om weer diverse trajecten (o.a. Utrecht - Driebergen Zeist) "uit de vaart te nemen". De meeste anderen wisten echter voor 9.30 uur Bar 'Dug Out' te vinden.

Na het eerste bakkie en het omkleden gingen we met z'n allen naar de baan, waar een nogal harde wind waaide, maar waar het op een enkel kort buitje na wel droog bleef. De clinic van ongeveer 75 minuten was in vertrouwde en deskundige handen van Boetje Huliselan en Henk Plasman (beiden erkend trainer en lid van OLAT). Onder hun leiding liepen de deelnemers eerst 600m in op de baan. Daarna volgden verschillende (lenigheids)oefeningen op de baan en vervolgens op het gras, wat loopscholing en werden ook nog een aantal "Mexican drills" (specifieke trainingsoefeningen gericht op het snelwandelen) op de baan gedaan. In de clinic was zowel aandacht voor algemene beweeglijkheid als de genoemde specifieke oefeningen voor het snelwandelen. Mooi was het om te zien dat sommige nieuwe mensen het er heel behoorlijk vanaf brachten. De training werd besloten met 6 "steigerungs" over 40, 60 en 80 m en met 3-4 ronden interval (versnellen in de bochten).

Na deze clinic was iedereen al aardig voorbereid voor het wedstrijdje, maar er was nog voldoende tijd voor een eigen specifieke voorbereiding. Helaas waren er nogal wat mensen geblesseerd, zodat er een relatief hoog aantal niet-

starters waren. Van de nood werd een deugd gemaakt en waren er voldoende mensen om te helpen met de rondetelling en tijdwaarneming. Hans, Alex en Henk waren als jurylid snelwandelen ingeschakeld. Marc nam foto's en Theo filmde, zodat de beelden 's-middags nog konden worden vertoond.

Op de 1 mijl waren er uiteindelijk 2 starters, waarbij Ad het een beetje voorzichtig aan moest doen wegens een blessure. Voor Nathan was het zijn eerste race over deze afstand. De 2 mijl werd een spannende race tussen Colin en Dirk, die Colin in een mooie tijd binnen de 16 minuten wist te winnen. Met 24 finishers op 1 afstand was dit meteen een van de grootste baanwedstrijden die de laatste jaren in Nederland op snelwandelgebied gehouden is. Bovendien zal vrijwel iedereen, vanwege de incurante afstand, een persoonlijk record gewandeld hebben. Voor de beste Nederlandse prestatie ooit moet ver terug gegaan worden, maar die ligt onder de 14 minuten (bij de mannen senioren) en die kwam dus niet in gevaar.

Uitslag wedstrijd over 2 mijl snelwandelen baan

			1 mijl	2 mijl
1. Colin Versteeg	95	VAV	8.04	15.57,6
2. Dirk Bogaert	58	ACME	8.04	16.03,9
3. Wilfried v Bremen	87	RWV	8.25	17.11,3

Boetje Huliselan liet zich afklokken op de elfde plek en Wim van Cappelle zien we terug op plek 17.

Dennis en Wilko waren toeschouwer.

Na het wedstrijdje was het ochtenddeel afgelopen. Nadat iedereen zich had opgefrist en omgekleed was, stond er een uitgebreide lunch klaar in het Hotel- en Congrescentrum (Restaurant 20 28), waarna de deelnemers voor het middagdeel naar vergaderzaal 2 togen voor de diverse presentaties.

Door wat technische problemen werd iets later dan 14.00 uur begonnen, maar nadat deze eenmaal opgelost waren, verliep het verder goed. Hans van der Knaap liet het onderwerp zien dat de NOS over de 20 km snelwandelen mannen gemaakt had tijdens de Olympische Spelen in Londen. Daarbij werd op grond van vertraagde beelden de conclusie ge-

trokken dat elke snelwandelaar los van de grond kwam en dat de jurering volstrekt willekeurig verliep. Hans maakte duidelijk dat het beoordelen op het reglementair wandelen altijd met het blote oog moet worden gedaan. Verder gaf Hans in zijn presentatie aan hoe je als jurylid snelwandelen in de internationale top terecht kan komen. Verder liet hij zien dat je met het blote oog een kort verlies aan bodemcontact niet kunt zien: theoretisch ligt de grens bij 0,04 sec, in de praktijk ligt de grens nog hoger, ca. 0,08 sec. Ook was het interessant om te weten dat een jurylid snelwandelen bij een 20 km wedstrijd slechts ongeveer 8 seconden heeft om te kunnen vaststellen of iemand los van de grond komt. Hij kan dit namelijk alleen vanuit een bepaalde hoek goed waarnemen.

Na de presentatie van Hans werden de diploma's uitgedeeld van het ochtendwedstrijdje. Dit werd gevolgd door de uitreiking van een aantal bekens, die betrekking hadden op het afgelopen seizoen:

- Wilfried van Bremen klimcup
- Liesbet De Smet - snelwandelwisselbokaal
- Ilonka van Bommel beste nieuwkomer vrouwen
- Rob Tersteeg beste nieuwkomer mannen

Daarna analyseerde Frank van Ravensberg de 20 km wedstrijd van de mannen op de Olympische Spelen in Londen.

Daarin werden wat fragmenten getoond, waarin je kon zien welke acties beslissend waren voor het verdere verloop van de wedstrijd. Frank concentreerde zich hierbij met name op de tactiek. Zo kon je o.a. zien waardoor 2 deelnemers uit de kopgroep tegen een diskwalificatie aan liepen; beiden moesten lossen uit de kopgroep, forceerden zich vervolgens om er weer bij te komen en werden zo "doelwit" voor de jury snelwandelen. Bij een aantal andere snelwandelaars kon je zien welke tactische fouten ze maakten en bij de winnaar waar hij zijn slag sloeg en hoeveel vertrouwen hij had. Tussendoor werden er door Henk nog wat technische opmerkingen gemaakt; niet over het al dan niet reglementair snelwandelen, maar over de gebezigde techniek (houding, ontspanning en dergelijke).

De dag werd afgesloten met beelden van de ochtendssessie. Deze beelden waren gefilmd door Theo. Het was een wat ludieke afsluiting van een in mijn ogen geslaagde dag. Rond 16.30 uur vertrok iedereen voldaan richting huis.

Voor wie de foto's van deze dag wil zien, check de volgende link: <http://marcblommersfotografie.nl/index.php/nl/menu-item-2>

(aan de hand van een verslag van Frank van Ravensberg)
-Henk Plasman-

(Vervolg van pagina 3)

De andere afstanden lopen naar het bosgebied tussen Knegsel en Zandoerle. Hier wacht de eerste wagenrust op ons. Misschien lopen we in winterse kou, misschien zijn de temperaturen mild. Hoe dan ook: dat bekertje koffie, thee of chocolademelk smaakt dan zo goed! Met een stevige boterham erbij kunnen we zeker de volgende kilometers aan! Direct na de wagenrust mag de 15 km afbuigen. De wandelaars van de overige afstanden duiken het bos in. Na enige kilometers buigt ook "de 20" af. De 30 en 40 km vervolgen de route richting Zandoerle door een mooi en afwisselend gebied. We doorkruisen het bosgebiedje Kleine Vliet en gaan via prachtige natuur richting Veneind. Daar is de caférust voor de lopers van de 30 en 40 km. Voor menigeen zal dit bekend terrein zijn: de locatie waar OLAT haar jaarlijkse wandeltrainingsweekend organiseert.

Na de rust wandelen de 30 en 40 km de Zaligheden uit richting het uitgestrekte bos- en heidegebied, de Buikheide. We laten ons verrassen door de mooie vennen die in deze bossen liggen. Vast en zeker zien we vogels en ganzen die hier overwinteren. We lopen verder in de richting van Oostbeers. Op de Buikheide gaat de 30 km eraf om in de richting van Vessem te lopen. De langste afstand loopt verder in de richting van Middelbeers en komt aan de oevers van de Kleine Beerze. Even verder wacht wagenrust II. Hierna bereikt deze afstand het volgende mooie natuurgebied: de Landschotse Heide.

Opnieuw leidt de route ons in de richting van een riviertje, ditmaal de Grote Beerze. Een stukje van de Netersele heide volgt, waarna we opnieuw bij de Grote Beerze komen. Via een stuw komen we weer op de Landschotse heide. Ditmaal echter via de andere kant. De heideterreinen vloeien in elkaar over, opnieuw wacht de Buikheide op ons. Hier komen de 30 en 40 km samen. Deze twee afstanden gaan richting Vessem. In Vessem komt de 20 km erbij. Via een schilderachtig kerkpaadje, waarbij we - hoe kan het ook anders - langs de kerk komen, lopen we door Vessem. Inmiddels is ook de 15 km aangesloten. Vessem ligt aan het Pelgrimspad en wordt vaak aangedaan door pelgrims die onderweg zijn naar Santiago de Compostella. In Vessem is de caférust voor al deze afstanden op de mooie en sfeervolle Jacobushoeve.

Na de caférust lopen we naar de Beerze. Via de stuw steken we het riviertje over. We lopen nu in de directe omgeving van een camping in een mooi, stil gebied van heide en bossen. Na een uurtje lopen komen we bij wagenrust III. Rond de tijd dat we daar zijn, is de soep warm. Deze zal goed smaken! Via de bossen bereiken we uiteindelijk de weg naar Hoogeloon. Aan de overkant wacht een geheel nieuw natuurgebied op ons om ontdekt te worden! Van daaruit lopen alle afstanden langs de Kleine Beerze weer richting landgoed Biestheuvel. Via de mooie, nieuw aangelegde lanen lopen we over het landgoed terug naar de startlocatie.

-Myriam van den Berg- (praktische informatie staat op pag. 5)

LPS: EINDSTAND CLUBKAMPIOENSCHAP 2012

1		Martien van Achterberg	15320	27	M	56		Sjef Koolen	1470	4	M
2		Hans Pranger	14280	28	M	57		Co Tops	1450	3	M
3		Jan Dinnissen	12530	26	M	58		Jan Swinkels	1430	4	M
4	1	Sandra de Graaff	12400	30	V	59	10	Maria vd Berg	1430	4	V
5	2	Hanny Klumpkens	11255	23	V	60		Bart Lutke Schipholt	1405	2	M
6	3	Anita Pepers	11050	26	V	61	11	Riet Emans	1350	3	V
7		Henk Vink	10675	23	M	62		Jannet v Kleeff	1330	3	V
8		Gerrit Arfman	10315	23	M	63		Claude Herman	1300	2	M
9		Mart Douven	9610	22	M	64		Boetje Huliselan	1275	2	M
10		Wim van Gemert	9545	18	M	65	13	Coby Visser	1220	3	V
11	4	Marleen Ramakers	8610	21	V	66		Stefan Mutsaars	1175	2	M
12		Hugo Prinsen	8535	19	M	67	14	Ria Bens	1070	3	V
13		Wim van Cappelle	8150	15	M	68		Dario Legito	950	2	M
14		Pieter Boots	8020	20	M	69		Paul Canters	805	1	M
15		Ernst Westerhoff	7910	14	M	70	15	Caroline Dinnissen-Vernie	795	2	V
16		Dennis van Reeden	7280	10	M	71		Richard Klein Bennink	720	2	M
17		Roel van der Wijst	7240	19	M		16	Annika Niesert	720	2	V
18		Wilko van Nieuwenhuyzen	7145	13	M		16	Anneriet Janssen	720	2	V
19		Koos van der Maden	6970	16	M			Jan van de Sande	720	2	M
20		Hans van Heeswijk	6400	14	M	75		Paul Rohner	710	2	M
21		Peter van den Brink	6370	14	M		18	Jeanne v Roosmalen	710	2	V
22		Rob van Stuivenberg	6245	14	M		18	Lies Wesseling	710	2	V
23		Huub Raijmakers	6240	12	M	78	20	Jeannette v Boerdonk	650	1	V
	5	Connie Raijmakers	6240	12	V	79		Hans van Ginkel	610	1	M
25		Eric-jan van Oorschot	5885	11	M	80		Gerrit van Roosmalen	570	1	M
26		Rik Weverbergh	5790	11	M		21	Sjan v Roosmalen	570	1	V
27		Ton Seetsen	5575	12	M	82		Wim Baken	365	1	M
28		Dirk Donders	5570	16	M	83		Mari vd Rijt	360	1	M
28		Nico van Hassel	5560	14	M			Aad Huisman	360	1	M
29	6	Ineke Pijnenburg	5510	15	V		22	Trudy Toonen	360	1	V
30		Rini Welten	5490	14	M		22	Tiny van Alphen	360	1	V
32		Ton de Jong	5250	11	M	87		Hennie Hendriks	360	1	M
33	7	Nicole Nacken	5245	12	V			Iris van Limburg	360	1	V
34		Cees Relou	5120	13	M		24	Janny den Braber	360	1	V
35		Frank Marchand	4785	11	M		24	Jolanda Meeuwssen	360	1	V
36		Cor v/d Heijden	4505	9	M			Jo van den Akker	360	1	M
37	8	Rinda Scheltens	4360	11	V			Wim Toonen	360	1	M
38		Jelte van der Zee	3980	9	M		24	Annie Beekmans	360	1	V
39		Rino Hamelink	3625	8	M		24	Mirelle vd Oetelaar	360	1	V
40		Frits Mennen	3340	7	M			Theo Gijzen	360	1	M
41		Gerard Meeuws	3130	8	M			Adrie Toonen	360	1	M
42		Gerrit van Haandel	2730	5	M			Henk Klinkhamer	360	1	M
43		Rudolf van Rooy	2635	6	M			Gerrit Legierse	360	1	M
44		Theo Martens	2400	6	M			Bram Stelling	360	1	M
45		Erik Dikken	2385	6	M			Jan van Boerdonk	360	1	M
46		Servee Derks	2285	3	M			Ted Liebregts	360	1	M
47		Adri vd Graaff	2160	6	M			Peter vd Ven	360	1	M
48	9	Isis la Croix	2075	6	V	103		Ben Duin	350	1	M
49		Rob Keetlaer	1800	5	M		29	Annemiek Karels	350	1	V
50		Piet van Buul	1543	3	M		29	Bea van Lieshout	350	1	V
51		Gerrie vd Aa	1535	3	M			Willy Timmermans	350	1	M
52		Wim vd Wittenboer	1530	4	M		29	Anja van Kempen	350	1	V
53		Klaas Bakker	1515	3	M		29	Rian Lacet	350	1	V
54		Marco van Heel	1505	2	M		29	Ans vd Oetelaar	350	1	V
		Jack Hendriks	1505	3	M	110	34	Mirjam Kies	330	2	V

LPS: PROGRAMMA CLUBCOMPETITIE 2013

datum	plaats	organisatie	start	afstand	punten	bonus	limiet
6-jan	Rotterdam	RWV	11.00	5/10 km	schema		
20-jan	Amsterdam	LAT	12.00	25 km	schema		
25-26 jan	s Hertogenbosch	B-100	22.00	100 km	500		
3-feb	Rotterdam	RWV	11.00	5/10 km	bo3		
10-feb	Amsterdam	LAT	12.00	30 km	bo2		
15-16 febr	Winterswijk	LAOG	23.00	80 km	360		
2-mrt	Uffelte	FLAL	08.00	60 km	250		
3-mrt	Rotterdam	RWV	11.00	5/10 km	bo3		
9-10 mrt	Roosendaal	Whv	16.00	110 km	500		
	Steenbergen	Whv	19.30	80 km	360		
16-mrt	Maarn	WS 78	07.00	60 km	250		
16-mrt	Scharnegoutum	FLAL	08.00	60 km	250		
17-mrt	Uden	OLAT	07.00	50/60 km	200/250	100	
22-23 mrt	Bussum	LAT	20.00	60-85-100-120 km	250-360-500		
24-mrt	Tilburg	OLAT	10.30	50 KM	schema	350	
				30	schema	250	
				20	schema	150	
				10	schema	100	
				5	schema	50	

Deelname aan tocht s.v.p. binnen 2 dagen melden bij: Ad van Asten, tel 0499-473767 of e-mail: a.asten1@chello.nl

Clubkampioenen 2012: gefeliciteerd!

Dit was alweer de 12de editie van onze uitgebreide clubcompetitie.

Bij de heren kwam de kampioen al vlug bovendien. Evenals vorig jaar is dat **Martien van Achterberg** geworden. Martien, gefeliciteerd, en ik hoop dat we jou op onze jaarvergadering mogen begroeten om de beker in ontvangst te nemen.

Ook de 2de plaats is een herhaling van vorig jaar geworden voor **Hans Pranger**. Hans heeft een fantastische prestatie geleverd en hij mag zich met trots reserve-kampioen noemen. Zoals jullie waarschijnlijk weten, heb ik aan de hand van de geleverde prestaties in 2012 proefgedraaid met het draaiboek voor 2013. Het heeft maar een haartje gescheeld of Hans zou volgens die behaalde punten met de eer zijn gaan strijken. Gelukkig had Martien nog een paar 'Kennedymarsen' achter de hand, omdat hij zijn kwantum overlopen had.

Jan Dinnissen heeft zijn plaats in de top van het klassement heroverd, een prestatie die zeker een gelukwens waard is. Alle anderen die hebben meegestreden voor de ereplaatsen, het was mooi om te zien hoe de strijd verliep. Ik hoop dat jullie er veel plezier aan hebben beleefd.

Nadat wij bij de dames jaren achtereen Hanny aan de top zagen, moest zij dit jaar toch een nieuweling voor laten gaan. **Sandra de Graaff** benutte al haar kansen om een goede klassering te waarborgen. Ook voor haar stond al vroeg vast dat de tegenstanders goeie benen zouden moeten hebben om in haar buurt te komen. Sandra heeft het met glans gehaald, dus voor haar is er ook een plaats gereserveerd om de beker in ontvangst te komen nemen.

Hanny Klumpkens moest helaas een paar keer verstek laten gaan, vanwege gezondheidsproblemen. Even hebben we zelfs gevreesd of het wel verantwoord was. Maar Hanny wist wat ze aankon en zij heeft zich kranig geweed. Het schaduwklassement geeft een gelijk beeld.

De derde plek is binnengehaald door **Anita Pepers**. Zelfs bij de superafstanden heeft Anita haar kunnen bewezen en wij zien in haar een kampioene om in de toekomst rekening mee te houden. Dames, van harte gefeliciteerd.

Verder deden veel dames en heren uitsluitend mee voor de beleving. Wij hopen dat dat zo blijft en dat iedereen weer volop gaat genieten van de langeafstand wandelsport.

Allen van harte gefeliciteerd namens de OLAT-LPS.

-Ad van Asten-

Het Westerborkpad (10)

Levende geschiedenis - de verhalen verteld

Anne Frank is er nooit geweest maar voor veel van de 107.000 Joden die uit Nederland zijn weggevoerd, was de Hollandsche Schouwburg het startpunt van de laatste reis die ze zouden maken. Jan Dokter verloor twaalf familieleden in de Tweede Wereldoorlog en volgde hun voetsporen van Amsterdam naar Westerbork. Samen met Johan Vellinga maakte hij er een LAW van, dat op 27 januari, Holocaust Memorial Day, werd geopend.

Verslag van etappe 10, Meppel - Hoogeveen, 27 km

In Meppel stapt een oudere man samen met mij uit de trein. Hij ziet mijn boekje van het Westerborkpad en houdt zijn kleurenkopietjes van de route omhoog. Bert, heet hij, uit Ermelo en we besluiten deze etappe samen te lopen, wel zo gezellig. Het voelt even vreemd om weer met het Westerborkpad bezig te gaan. Tussendoor heb ik het Pieterpad gelopen en andere georganiseerde tochten. Ik moet weer op zoek naar het enthousiasme en de toewijding waarmee ik aan dit pad ben begonnen. Ik ga ervan uit dat dit vanzelf wel terugkomt, bij het eerste monument vol namen. Vanaf het station lopen we het centrum in, waar we enkele huizen met prachtige Jugendstil tegelversieringen passeren. Over de gracht, die donkerblauw kleurt in het licht van de ochtendschemering. Het belooft een prachtige zonsopgang te worden, maar omdat we nog midden in de bebouwing zitten, zien we de jaloersmakend mooie lucht achter donkere flatgebouwen.

Joel de Rieke

Midden in Meppel staat een kapel, op de plek waar tot 1960 de synagoge heeft gestaan. Zestien panelen onder een groen-bronzen dak, 232 namen. Zoals die van de familie Van de Rhoer. Een tijdje wisten ze in Westerbork te overleven, dankzij de Meppeler kok

Dirk Massier, die Eduard een baantje in de kampkeuken bezorgde. Hoewel het baantje zijn familie een tijd lang beschermde, werden zijn ouders, Joël en Berta, in 1943 gedeporteerd naar Sobibor. Eduard en zijn broer Jacques wisten uit het kamp te ontsnappen en overleefden in de onderduik. Hun ouders keerden niet terug. Minstens zo indrukwekkend als het monument zelf, zijn de verhalen op de begeleidende website. Gedetailleerd is elk verloren leven beschreven, met foto's en anekdotes. Meer nog dan alleen door de namen op het monument krijgen de mensen hierdoor een karakter, een gezicht. Zo lees ik dat vader Joël al op jonge leeftijd zijn broers en zussen onderhield en een leraar betaalde om hen in Staphorst les te komen geven. Hij genoot het vertrouwen van alle boeren in de omgeving en deed zulke goede zaken dat een enveloppe geadresseerd aan 'Joel de Rieke, Meppel' prompt werd bezorgd. Zo'n man zijn we kwijt.

Herfstkleuren

Na verloop van tijd komen we buiten Meppel en kan ik alsnog die gouden zonsopgang zien. We lopen om een meer heen waar de stoom van het water afkomt en daarna langs de Hoogeveensche Vaart. Dat het tolhuis 'De Knijpe' heet, is vast niet toevallig, al vallen de tarieven naar huidige maatstaven' best mee. Anderhalf cent voor

een hondenkar, vijf cent voor een paard, vijftig cent voor een kudde schapen of varkens 'sterker dan 50 stuk in ééns'. We laten het tolhuis achter ons en vervolgen onze weg langs de vaart. Ondanks dat de zon boven de horizon is gekomen, is het nog steeds erg koud. Er waait een scherpe wind en ik trek de mouwen van mijn jas over mijn kleumende handen. Planten zijn met een wit laagje rijp bedekt en bij de sluis is het water nauwelijks te zien door de kolkende stoom erboven. Na een kilometer of twee keren we de vaart de rug toe en stappen richting Koekange. Het is een mooie slingerweg tussen de weilanden en de bomen hullen zich in de meest schitterende herfstkleuren. Voorlopig zijn er even geen monumenten meer op de route, maar dat weerhoudt ons er niet van om ons heen te kijken en te genieten. Vooral Bert fotografeert veel en door het iets langzamere tempo zien we dingen waar we anders zeker aan voorbij zouden zijn gegaan. We doorkruisen Koekange en ontdekken dat de in de gids vermelde bereikbaarheid met openbaar vervoer wat overdreven is. Er komt een bus, een keer per week, maar alleen doordeweeks. Gelukkig gaan wij door naar Hoogeveen, waar wel betrouwbaar openbaar vervoer is.

Plaggenhut

Vlak voor Echten komen we een schuurverkoop tegen, twee fraaie

schuren met allerlei hebbedingetjes, van fietsen, kinderspeelgoed en boeken tot een stappenteller. Even verderop is een plaggenhut of spitkeet nageemaakt. Tot mijn verbazing zie ik kleine ruitjes met glas en een gezellig gordijntje erachter. Het strookt niet met mijn gedachte dat een plaggenhut iets van vroeger is, pure armoede. Inderdaad waren de omstandigheden beïnvloed, krioelden de hutten van het ongedierte en werden de bewoners niet oud. Toch werden plaggenhutten pas in 1901 verboden en duurde het in een dorp als Jubbega tot in de jaren zestig voor de laatste plaggenhutten werden gesloopt.

Onder het hooi

Nadat we een hoek omslaan, stoppen we alweer, want hoe klein Echten ook is, het heeft wel 't Huus met de Belle. Een voormalige schaapskooi is omgebouwd tot plattelandswinkel annex informatiecentrum, waar ambachtelijke producten en allerhande kunstwerken van lokale kunstenaars worden verkocht. Dat ze er een toilet hebben en koffie serveren, is helemaal mooi meegenomen. Na een korte pauze gaan we door, naar Huize Echten en een heerlijk bospaadje, het eerste vandaag. Helaas is het onverharde maar kort en komen we heel gauw weer op de weg uit. Een klein stukje verder zijn we weer terug bij de Hoogeveensche Vaart. Bert wil hier graag even van de route afwijken om aan de andere kant een zandwinningsplas te bekijken. Het is een stuk rustiger aan deze kant van het kanaal en pas bij de Nieuwe Brugsuis steken we het water weer over. Dan lopen we een stukje terug, want Nijstad 15 willen we niet overslaan. Bij die boerderij verborg de familie Flokstra tijdens de oorlog eerst negen en uiteindelijk zelfs 13 Joden. Ze verbleven in een ruimte van vier bij vijf meter onder het hooi. Ik kan me er geen voorstelling van maken. Dertien mensen in een ruimte, iets groter dan mijn

slaapkamer? Hoe hou je het vol? In maart 1944 deed de Grüne Polizei een inval. Iemand moest ze hebben verraden, want de Duitsers bleken over gedetailleerde informatie te beschikken. Desondanks vonden de Duitsers de onderduikers tijdens de vijf uur durende huiszoeking niet. Ze dreigden de volgende dag terug te komen en, als ze de Joden dan nog niet vonden, de boel in de brand te steken. Flokstra liet de keus om te vluchten of niet aan de Joden, maar toen die weg wilden gaan om de familie niet in nog grotere problemen te brengen, zei hij: "God heeft ons vandaag niet van de vijand gered om ons morgen te verlaten." De Joden bleven en overleefden de oorlog.

Verdwaald

Wanneer we terugkeren naar de sluis stuiten we op verdwenen markeringen. We zien nog precies waar de lantaarnpalen zijn schoongemaakt met wasbenzine, zodat de stickers beter plakken, maar hebben het boekje nodig om verder te komen. Over een groenstrook achter een woonwijk langs, wurmen we ons Hoogeveen binnen. Bert's vrouw belt om te zeggen dat het in Ermelo heeft gehageld, wij lopen onder een heerlijke blauwe lucht. Bij de snelweg verruilen we het kanaal voor een slingerpad door een

park en lopen daarna een woonwijk in. Daar stellen de verdwenen stickers ons echt voor een probleem. De routebeschrijving leidt ons naar een begraafplaats, maar het Joods monument kunnen we niet ontdekken. Wel is er een monument voor de bevrijders die ver van huis stierven voor onze vrijheid en Nederlandse militairen en verzetsstrijders. Hoe we van hier verder moeten is niet echt duidelijk. In de routebeschrijving staat een kruising en een straatnaam, maar dat voelt niet goed. We zien totaal over het hoofd wat op de kaart staat ingetekend: we moeten terug, de straat de andere kant op volgen. Uiteindelijk vragen we iemand de weg naar de synagoge en komen we weer terug op de route. Dan komen we ook voorbij de Joodse begraafplaats en het monument: een moeder die haar kind redt van een grijpende klauw. Was het maar waar. Kon het maar zo makkelijk zijn. Ook hier een lange lijst met 165 namen, mensen en verdriet.

Het Huis met de duivengaten

Even verderop is de voormalige Joodse synagoge, die na 1948 dienst deed als gereformeerde kerk. Een gedenksteen draagt een gedicht dat, met de ervaringen van vandaag, indruk maakt. Simpele woorden, maar treffend. Het laatste stukje naar het station gaat door een winkelstraat. Eén restaurant valt ons in het bijzonder op: Het Huis met de Duivegaten. De voorgevel is een ware duiventil, maar om te voorkomen dat duiven hier daadwerkelijk gebruik van maken, sieren keramieken exemplaren de gevel. Heel apart. Kort daarop bereiken we het station en neem ik afscheid van Bert. Het was erg leuk om eens een etappe gezelschap te hebben. Je ziet toch meer dan alleen en bovendien voelt het goed om gedachten en emoties te delen, hoewel het zwaarste gedeelte nog moet komen.

-Rinda Scheltens- (wordt vervolgd)

De Dry Stone Way - GR 221

In het vorige nummer van OLATNieuws heeft u de eerste aflevering kunnen lezen van de wandelreis die Peter van de Ven in september maakte. We pakken de draad weer op vanaf 25 september.

Dinsdag 25 september

Omdat we gisteren zoveel oponthoud hebben gehad om Banyalbufar te bereiken, is in overleg besloten om plm. 15 km verderop het traject te vervolgen en daarom startten we in Esporles. De huizen lagen langs een langgerekte weg, er moest goed gezocht worden naar de eerste markering. Gelukkig werd die gevonden en we startten door de brug over de rivier Torrent de Sant Pere over te steken, nou ja rivier, er stond geen water in, was dus een "Dry Stone" rivier! Er waren daar wel betere wegwijzers. Omdat het nog vroeg was (kwart voor acht) was er nog niet veel te beleven. We zaten in het dal, op 200 meter hoogte. Al snel verlieten we de bebouwde kom. De route was niet meteen interessant. We stegen nauwelijks en de asfaltweg was verwaarloosd, er zaten behoorlijke gaten in.

Links in het dal stonden talrijke boerderijen waar schapen werden gehouden; we passeerden er zoveel dat ze niet te tellen waren. En waar die vele honden voor nodig waren? Ze konden namelijk niet wegllopen, overal afrasteringen. En ons hoefden ze ook niet weg te jagen!

Ruimschoots voor de eerste coll (De Sa Bassetta) gingen we van deze saaie weg af. De voorsten van onze groep waren al zo "ingedut", dat ze de afslag niet in de gaten hadden. We zaten meteen midden in het bos Na een klim, die niet veel meer dan 50 meter was, zagen we een kleine hut met een strooien dak en even verder een waterput, die dichtgegooid was met stenen. Een mooi plekje voor een eerste rust. Het was al de moeite waard om

de schaduw op te zoeken.

Het was ondanks de mooie bordjes toch weer knudde met de markering en we liepen weer vast op de afrastering van een landerij. Theo vond verderop toch een mogelijkheid om over een muurtje heen te klimmen en aan de andere kant ging de route inderdaad verder. We liepen een hele tijd over een hoogvlakte, tot we plm. 45 minuten verderop het terrein weer verlieten. Ook toen ging dat niet zonder slag of stoot, want we moesten weer over een hoog muurtje en kippengaas heen. Om de wandelaars af te schrikken werd er op een bord in vijf talen ook nog gewaarschuwd dat het jachtseizoen was geopend. Op de wilde dieren of op een twaalftal onschuldige wandelaars? Wij wilden nog edelmoedig voor wandelaars die na ons zouden passeren het gaas doorknippen, maar helaas hadden we het verkeerde tangetje meegenomen!

Het rotsige pad was best de moeite waard, maar door de bomen wisten we niet wat er verderop te zien was. Er kwam nog een tweede rust. Het was

kwart voor elf en toen kregen we een paar lastige bulten, de Sa Camua (650m) en de Coll de Sant Jordi (709m). En zo nu en dan moesten we voor onze veiligheid toch nog houvast zoeken bij de afrasteringen. We zagen ook nog enkele grote ovens waar vroeger met houtskool brood gebakken werd. Ze hadden nu een nieuwe functie: een overnachtingsmogelijkheid voor GR-wandelaars.

We gingen door een sprookjesachtig bos weer naar beneden, waar op 400 meter hoogte het stadje Valdamossa lag. Wel uitkijken, dat je niet uitgleed door de talloze vijgenbladjes. Valdamossa had een erg opvallende kerk, echt zo'n oosterse rondaflopende toren en felblauw geschilderd. Het was half een en op het plein bij de kerk genoten we van de warme maaltijd,

groentesoep en lamsvlees. Een aantal van ons maakte gebruik van de dekens die om de stoel hingen, het voelde toch wel een beetje fris aan omdat er wind stond en we in de schaduw zaten. Valdamossa was tot dan toe het meest toeristische stadje en er liep heel wat volk te flaneren.

Een gedeelte van onze groep bleef hier achter, maar wij gingen onder de bezielende leiding van het hoofd van TT-wandelreizen de hoogste berg van vandaag beklimmen. Het tempo was hoog en in overleg met de rest besloot ik op een lagere versnelling over te

planten ertussen, gelukkig ook markering met steenmannetjes. Later weer wat hogere olijvenbomen en uiteindelijk terrassen, waar we tussen hoge grassen en struiken door liepen. Wij (Arie en ik) deden het op ons gemak, maar Theo, Gerard Steltenpool en Cor zaten al gauw 10 minuten voor ons. Dit was de tweede dag dat de teller boven de 20 kilometer uitkwam, maar met de Sestlet was de

vonden we aan de andere kant van het dorp weer een duidelijke markering. De moeilijkheidsgraad was vandaag medium; er waren meer meters die we moesten afdalen (415) dan we hoefden te stijgen (280). Buiten Deia gingen we stijgen, maar dat ging heel geleidelijk, we passeerden weer veel landerijen met terrasbehouwing. De hitte van de zon (28 graden) werd gelukkig regelmatig getemperd door wolken. We rustten bij een van de boerderijen, vlak bij een sinaasappelboomgaard, waar de sinaasappels weliswaar volgroeid waren, maar waarvan de groene kleur nog oranje moest worden. Daarnaast een hele reeks bomen met knalgele citroenen.

gaan. Het grappige was dat we daarna toch wel bij elkaar bleven. Het warme eten van een uur geleden trim je niet zo maar weg! De beklimming was weer in de schaduw (bossen), maar vlak onder de top van de Coll de Sestlet (892m) begon een mooi geplaveid pad van grote keien, het Archdukes pad. In het gidsje stond dat we twee uur zouden klimmen, maar in de praktijk bleken dat "slechts" 75 minuten te zijn. Links van ons zagen we diep beneden de zee liggen, met een grappige rotsige uitloper, waar ook nog een gat in bleek te zitten.

We vonden dit pad zo mooi, dat we een afslag misten, maar dat is bij deze prachtige vergezichten geen ramp. We liepen 150 meter terug en toen begon de afdaling van 800 meter naar zee-niveau. Eerst nog wat rotsen met vet-

moeilijkheidsgraad nu toch een stuk groter. Rond half zes kwamen we bij het stadje Deia aan, het eindpunt. Omdat de afstand naar Camp de Mar meer dan een uur rijden was, zijn we meteen teruggereden.

Woensdag 26 september

Weer een lange rit door het Tramuntana-gebergte en rond acht uur konden we starten. We liepen nu het stadje Deia binnen, dat was op een heuvel gelegen. We konden niet meteen de markering vinden (was dat de laatste dagen niet meer gebeurd?) en daardoor maakten we een rondje door het dorp. Lekker van die Belgische kinderkopjes en ook nog om de 100 meter een statie van de Kruisweg. De schilderijen waren mooi genoeg om te fotograferen. Na ruim een half uur

Toen volgde er weer een geleidelijke afdaling. We liepen langdurig over een rotsig pad, met rechts een bergwand. Links beneden, op een afstand van plm. 2000 meter was de Middellandse Zee te zien. De tweede rust was rond tien uur, dit zou de laatste rust moeten worden, voordat we definitief gingen afdalen naar Port de Soller. Een ezel balkte ons toe, was zij kwaad dat we zoveel geluid maakten, of blij dat we haar "bezochten"?

Tien minuten na die rust een verrassing: een heel groot landhuis, dat was een herberg, waar twee Waalse dames

zelf sinaasappelsap persten en waar je kon kiezen uit zes verschillende soorten taart. Een van de weinige horecagelegenheden, dat konden we niet overslaan. We moesten er wel diep voor in de buidel tasten, ze konden iets meer vragen omdat er tot Port de Soller toch niets te krijgen was. Maar het terras met uitzicht was zeker de moeite waard.

Om 11 uur ging het eerst over gemakkelijke wegen, maar na een half uur werd het pad weer rotsiger. Het was nog 4 kilometer voordat we echt in de haven en op het strand zouden zijn.

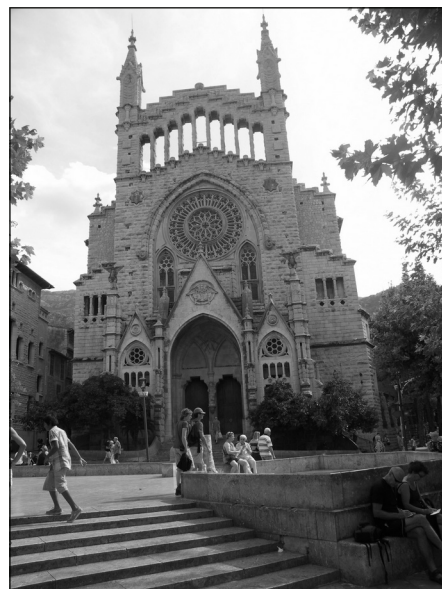
We bevonden ons op de hoogvlakte van Muleta. Er liepen daar veel meer dagjesmensen, er was veel toerisme in het havenstadje en Soller zelf, dat enkele kilometers landinwaarts lag.

Nog een kleine klim en we waren bij de herberg Miromar en bij de eerste vuurtoren. We zagen de baai van Port de Soller liggen. We rondde deze natuurlijke haven drie kwart. Helaas wel over een verharde weg, die steeds verder naar zeeniveau daalde.

We hadden daarna nog een toeristisch programma, want op het eindpunt stond een trammetje, dat ons van de haven naar Soller zelf moest brengen en daarna ging het met een historisch treintje vanuit Soller naar Palma de Mallorca. Maar er moest ook nog warm gegeten worden. We zaten wel mooi, langs de tramrails en het strand, maar de bediening liet het afweten. De pul bier waarop ik Arie trakteerde voor zijn verjaardag, duurde al 15 minuten en de rest dus navenant. Daardoor moesten we de tram van één uur laten schieten, waardoor aansluiting op de trein naar Palma de Mallorca niet meer

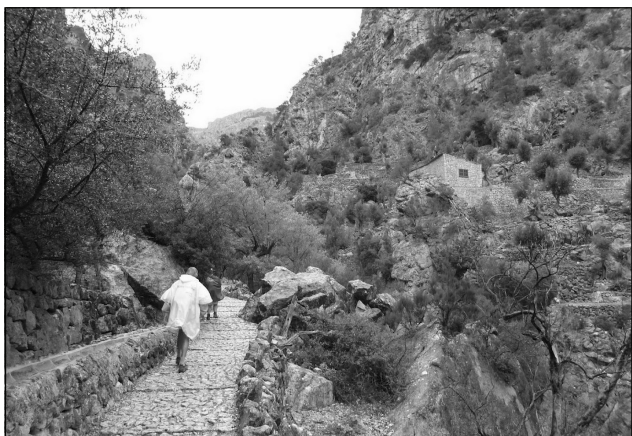
mogelijk was. Die reed namelijk maar 4x per dag. Daardoor hadden we wel veel tijd in Soller zelf. Vooral de kathedraal was de moeite waard, met veel Renaissance-kunst. Er waren houten schildjes langs de muren en op één daarvan de afbeelding van de Santiago de Compostela-schelp. En we hadden dus ook volop gelegenheid om inkopen te doen en een terras is ook nooit weg!

Er was gelukkig nog een extra trein naar Palma de Mallorca ingepland en zo genoten we rond zes uur op een traject dat als een van de meest aantrekkelijke van Europa bekend staat.

Dat kwam vooral door de lange tunnels die we tegenkwamen en de afdaling van het Tramuntana-gebergte naar de vlakte van Palma. Ook kregen we hoogste berg van Mallorca, de Puig Major nog te zien. In de bergen lag ook nog een stad, Bunyola, die helemaal omgeven was door bergtoppen. Het traject was 27 kilometer lang (2x de afstand die we vandaag gelopen hadden) en we deden er een uur over. Door de vertraging was er helaas geen gelegenheid meer om de kathedraal van Seu te bezichtigen. Op het perron nog zo'n ouderwetse perronopzichter gefotografeerd. Theo Tromp had er overigens nog een hele kluit aan om de chauffeurs naar ons toe te loodsen, misschien was het station wel goed bewegwijzerd, maar met eenrichting-

verkeer kun je dan nog behoorlijk de boot in gaan. In het donker (8 uur) waren we weer terug.

Donderdag 27 september

Dit verhaal begon met het mooie weer op Mallorca, maar ook in het Middellandse Zeegebied wil het wel eens regenen en dat was dus vandaag. Tevens was het onze laatste nacht in Camp de Mar; vandaag zouden we verkassen naar Port de Pollenca, de finishplaats van de GR221. Toen we opstonden hadden we nog niet in de gaten dat het zo somber was, maar toen we buiten kwamen, regende het al volop. Het was meer dan een uur rijden naar Port de Soller, bovendien moesten we nog ontbijten, dus er was nog hoop op een droge start. Maar in een cafetaria niet ver van Soller zagen we, dat het het grootste gedeelte van de dag nat zou blijven. Er bleven uit-

eindelijk vijf "dapperen" over, die vanaf de dorpsrand van Biniaraix naar de Coll de l'Offre zouden lopen en daarmee een hoogteverschil van 700 meter zouden overbruggen (200-900). Wij zwaaiden hen uit en hoopten dat

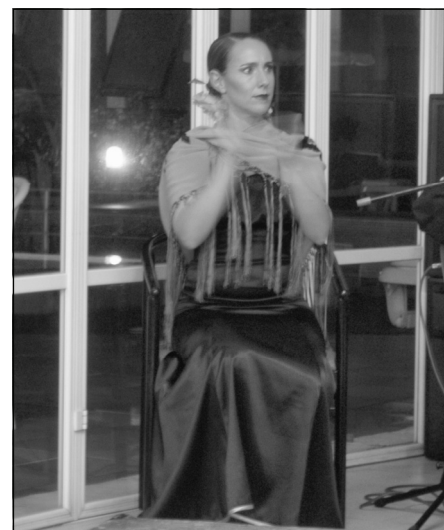
ze niet op te veel problemen zouden stoten. Theo was er bij, net zoals Arie en Cor, die twee dagen geleden ook de hoge berg Sestlet hadden bedwongen. En iemand die mijn achternaam draagt, maar geen familie is: Marie-José. Tot slot Martin van

Ruyven, die was op zijn 78ste levensjaar niet kapot te krijgen. Theo had wel besloten om om te keren, als het echt gevaarlijk werd.

Wij reden met de chauffeur Hielke naar het reservoir van Cuber, dat was een stuwmeer, waar de vijf klimgeiten uiteindelijk na 13 km lopen ook uit zouden komen. Wij zouden niet meer dan 4 km lopen: 3 rond het meer en 500 meter richting Coll de l'Offre, daarna draaiden we om. Als het droog geweest was, waren we Theo en consorten zondermeer tegemoet gelopen. Voor ons waren de belangrijkste gebeurtenissen het zicht op de hoogste berg, Puig Major, waar op de top een grote goudkleurige bal van het radarstation was te zien. Ook ontmoetten we nog een grote groep Nederlandse wandelaars, die vanaf het meer 700 meter gingen dalen naar Biniaraix. Wat dat betreft zijn wij Hollanders voor geen kleintje vervaard!

De mooiste foto's maakte ik rond één uur vanaf de autoweg op een uitzichtpunt; toen was het, na 5 uur, een beetje aan het opklaren. We zochten een leuk wegrestaurantje en wachtten daar de rest op. Vrij snel kregen we goede en slechte berichten over hen: ze hadden de beklimming zonder al te veel problemen kunnen doen, maar ze hadden op de autoweg een andere auto geraakt. De schuldvraag lag in het midden, waarschijnlijk reed de tegenligger, een luxe Mercedes, te ver over de streep en met die bochtige bergwegen moet je altijd uitkijken. Geluk-

kig was er geen persoonlijk letsel en de politie-/verzekeringsformaliteiten waren vrij kort, zodat ze ongeveer 60 minuten na ons ook konden lunchen. Rond vier uur kwamen we aan bij het appartementencomplex in Port de Pollenca. Dat lag ongeveer 15 minuten lopen van de stad zelf af. We pakten op ons gemak onze spullen uit en rond 7 uur aten we met de groep. 's Avonds was het heel gezellig in het zaaltje van het hotel. Een flamencogroep trad op, twee beeldschone zangeressen, die venijnig de hakken op de grond lieten tikken, begeleid door twee gitaristen.

De wijn vloeide rijkelijk, op het eind van de avond bleek er een ware flessenvergadering te hebben plaatsgevonden!

-Peter van de Ven-
(wordt vervolgd)

Tussen De Oversteek en John Frost-brug

Deel 3 van een verslag over een speciale wandelreis over het Airbornepad Market Garden. Organisator is Theo Tromp, die samen met Ad Verbakel, Jan van de Ven en Jan van Berkel in 2004 namens de wsv OLAT dit unieke herdenkingsmonument heeft ontworpen. Dit pad loopt van Lommel in België naar Arnhem.

Vrijdag 27 juli (vervolg)

We komen nu op het grondgebied van de plaats Berg en Dal. Ons pad gaat nu door bosgebied flink op en neer. Meerdere keren herkennen we trajecten van de herfstdagtocht van de LAT. De plaats Beek wordt bereikt. Bij hotel Spijker is weer een stempelpost. Tegenover het hotel ligt de Kleine Bartholomeuskerk. Als we de kerk van dichterbij bewonderen, zien we het erachter liggende Sint Bartholomeuskerkhof liggen. De weg hierlangs heet dan ook toepasselijk Kerkberg. Over de N841 wordt de bebouwde kom van Beek verlaten. We slaan af over de Persingseweg, die ons naar het plaatsje Persingen voert. Na de Persingerkerk volgen we de waterloop Het Meer. De bebouwde kom van Nijmegen wordt bereikt bij het HollandschDuitsch Gemaal uit 1933. Vlak hiervoor loopt een vistrap naar de Waal. Langs Het Meer, met zicht op de Waal, zien we woonboten langs de waterloop liggen.

In 1933 wordt, nabij de monding van Het Meertje in de Waal, het HollandschDuitsch gemaal gebouwd naar een ontwerp van M.J. Granpré Molière en ir. R. VerLoren van Themaat. Het gemaal houdt het waterpeil in de ach-

terliggende Nederlandse en Duitse polders laag. In de met een zadeldak getooide hal staan de motoren voor de pompen, die zich onder de hal bevinden en worden ingezet wanneer de naastgelegen sluis de waterafvoer niet meer alleen kan verwerken. De beheerderswoning bevond zich oorspronkelijk aan de rechterzijde, direct naast de machinehal. In 1942 wordt echter een nieuwe, vrijstaande dienstwoning naast het gemaal gerealiseerd.

Bij het gemaal staat een oude pompwaaier tentoongesteld. Een informatiebord geeft aan dat deze pompwaaier tussen 1932 en 1998 275.000.000 m³ verpompt heeft. We lopen onder de bekende Waalbrug door en krijgen uitzicht op de Lindenberghaven. Ons pad stijgt nu met de beklimming naar de Valkhof. Hier zien we de ruïne en de kapel. Voor de kapel hebben we fraai uitzicht op de Waal.

Ons pad slingert nu flink door Nijmegen en laat ons mooie plekjes zien. Nabij de Markt met het standbeeld van Mariken van Nimwegen is het eindpunt van deze dag.

Zaterdag 28 juli

Door een misverstand ben ik gisteren niet tot de fietsersbrug gelopen wat eigenlijk de bedoeling was. Nadat we met het busje naar het startpunt van de vervolgroute zijn gereden, kan ik bij het Keizer Karelplein uitstappen en daar de route oppakken. Vanaf de St. Stephanskerk vervolgde ik de officiële

route. Ik kom bij de Waalkade aan. Deze blijkt nog steeds afgezet te zijn vanwege mogelijke verzakkingen. Verder steken we de Waal over via de fietsbrug die tegen de spoorbrug aangebouwd is. Aan de overzijde van de Waal zien we een man bezig om prullenbakken te ontdoen van sta-

tiegeldflesjes. Aan de overzijde van de Waal bevinden we ons in Lent. We lopen nu over de dijk naar Oosterhout. We passeren een nieuwe autobrug over de Waal in aanbouw. Bij de Waaiensteinkolk verlaten we de dijk. Door bosgebied lopen we naar Huis Oosterhout. Aan de bosrand en aan de rand van Oosterhout is de eerste verzorgingspost.

landschap geen sprake kan zijn. De helft van de huishoudens heeft kinderen, 2,9 personen is de gemiddelde gezinsgrootte. Per huishouden staat gemiddeld anderhalve auto geregistreerd volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek.

Nabij Huize 't Klooster in buurtschap Lijnden hebben we onze lunch. We steken de Linge over, even later ge-

wijk is "klassiek" en voor de eenheid in de wijk is gekozen voor uitsluitend vrijstaande, rietgedekte villa's met mat zwart gebeitste houten garages. De wijk is centraal gelegen ten opzichte van het (toekomstige) winkelcentrum, scholen, uitvalswegen (waaronder A50 en A325), NSstation, golfbaan Welden en de Betuwe.

We lopen deze dag veel door open gebied en veel over lange wegen. Na de verzorgingspost lopen we even van de route af voor een bezoek aan de opvallend hoge kerktoren van Oosterhout. We volgen de Griftdijk en steken daarop de A15-snelweg over gevolgd door de spoorlijn. We zetten nu koers naar Eimeren.

Eimeren is de buurtschap bij Elst die ligt ingeklemd tussen de Kloosterstraat en de Reethsestraat. Volgens opgave van de gemeente Overbetuwe staan er 27 woningen. In Eimeren wonen 88 mensen. Van de huizen is 77 procent een koopwoning. De buurtvereniging zorgt jaarlijks voor een of twee activiteiten. Voor de kinderen is er een sinterklaasfeest. Eimeren is door Overbetuwe jaren geleden aangewezen als parel. Dat betekent dat er van grootschalige woningbouw of andere ingrijpende veranderingen in het

volgd door de Eldense Zeeg. We komen door Hollanderbroek en langs natuurgebied Oostereind. We zijn welkom in natuurgebied de Bremerton, maar we laten het rechts liggen. Bij het naderen van Driel is weer een parkeerswijziging. De rust en stempelpost is bij café Zeldenrust te Driel. We kunnen hier weer heerlijk in de schaduw zitten.

Onze wegen splitsen zich weer. Ik ben nu de enige die over de officiële route verder loopt. Die bestaat uit een extra slinger om Driel heen. Daarbij krijg ik zicht op enige rietgedekte huizen in de wijk De Riethorst van Arnhem.

De wijk "De Riethorst" ligt in een ecologische zone (beschermde natuurgebied) en is een wijk met een zo groen en landschappelijk mogelijk karakter met zo min mogelijk verharding. Er is geen doorgaand verkeer. Het thema van de

Ik kom uit bij het Drielse veer. Ik volg hier de wintervariant en loop over de grasdijk langs de Rijn. Er grazen hier runderen. Op de dijk groeien veel distels en het is goed opletten hoe je het beste kunt lopen. Met het zonnige en warme weer is het opnieuw kortbroekenweer. Voorbij de stuw bij Driel verlaten we de grasdijk. Een oud bord geeft hier aan dat we moeten oppassen voor de stier. We lopen naar de Drielse Rijndijk en volgen deze een tijd totdat we er achter komen dat we ook onder de dijk langs kunnen lopen. Hierdoor hebben we geen last van de soms hard voorbij rijdende auto's en motoren.

Bij de autobrug van de A50-snelweg over de Rijn is voor ons het eindpunt van deze dag. De anderen zijn al bij het eindpunt aangekomen.

Zondag 29 juli

We vervolgen we ons pad niet op de plaats waar we de voorgaande dag zijn geëindigd. We zijn gisteren tot aan de voet van de brug over de Rijn gelopen. We vervolgen de route aan de noordzijde van de Rijn. We lopen door bosgebied Boersberg naar kasteel Doorwerth. Het heeft afgelopen nacht geregend en daardoor zijn de wegen en paden flink natgeregend. Een dichtgegroeid pad met braamstruiken en brandnetels laten we links liggen. Bij kasteel Doorwerth lopen we eerst naar de binnenplaats. Daarna lopen we om het kasteel heen. We maken hier talrijke foto's.

Verschillende keren krijgen we uitzicht op de Rijn, de Betuwe in. Verderop

komen we over landgoed Duno. Hier is een groot grasveld met flinke vergezichten. Daarna lopen we tussen twee pilaren door. Op de linker staat HUNZE en op de rechter SCHANS. Op de eigenlijke Hunzeschans, een groot rechthoekig grasveld, komt de route van het Airbornepad niet. Omdat ik hier eerder ben geweest besluit ik wel de Hunzeschans op te lopen. Ook hier hebben we fraaie uitzichten op de Rijn. Daarop wordt Heveadorp bereikt. Buiten het dorp komen we in de Valkeniersbossen langs een groot rond stenen bouwwerk, dat hooguit 2 meter hoog is.

Dit zeer groot ronde stenen bouwwerk is een filterkelder, die dateert uit het begin van de 20e eeuw. Het water van de beek wordt hier gezuiverd en teruggepompt naar de bedrijfsgebouwen van de toenmalige cacao-fabriek. Dit is een uniek milieuvriendelijk monument uit het begin van deze eeuw. In 1976 ging de fabriek failliet. Nu is Heveadorp een luxueus forensendorp.

We komen bij de Westerbouwing. Hier hebben we weer een georganiseerde rust. We maken hier kennis met de eigenaar van Westerbouwing. Over een trap dalen we af. We volgen de Veerweg naar Oosterbeek. We komen bij het Kerkpad. Dit is een leuk smal pad dat nu echter afgesloten is. Voor wandelaars van de NS-wandeling is een omleiding aangegeven. Dit blijkt ook voor het Airbornepad te gelden. Daarbij komen we langs de Oorsprongbeek en Laag Oorsprong. We komen weer op de officiële route uit. Dat is aan het einde van het Kerkpad. Over een lange vlonder komen we bij het kerkje te Oosterbeek met een Airbornemonument. Langs de Pieterbergseweg komen we langs Huize De Herberg. Verder komen we langs de Pietersberg en de Hemelse berg. In het park bij het Airborne Museum 'Hartenstein' staan hele dikke bomen.

Omdat het zondag is, gaat het museum pas om 12.00 uur open en de belangstellenden hebben geen zin om daarop te wachten. Wel kan door een dame gebruik gemaakt worden van het toilet. Het Bevrijdingsmuseum is dus niet hermetisch gesloten.

Hét museum over de Slag om Arnhem van september 1944, gehuisvest in de imposante 19e eeuwse Villa Hartenstein (het voormalig hoofdkwartier van de Britten tijdens de slag), biedt 1700 m² historie en beleving. In de geheel vernieuwde presentatie komen verhalen tot leven van zowel de Britse, Poolse en Duitse militairen, als die van de burgers die doodsangst doorstonden. Het museum toont een grote collectie authentieke wapens, documenten, films en foto's. In de met prijzen bekroonde Airborne Experience (900 m²) waan je je letterlijk midden in de strijd. In deze ondergrondse ruimte ervaar je op indringende wijze het verloop van de Slag om Arnhem.

Aan de overzijde van de Utrechtseweg staat een standbeeld dat pas in 2011 hier geplaatst is en een soldaat voorstelt met een klein kind aan de hand. Het standbeeld is haast levensecht gemaakt, zo mooi is het. Verderop op het grasveld staat een hoog gedenkteken waarvan de eerste steen door Majoor Generaal Urquhart gelegd is. Langs de westkant en de noordkant van de bebouwde kom van Oosterbeek komen we langs of door De Sonenberg en de Bilderbergbossen. Daarop wordt het NS-station bereikt. Daarop lopen we naar de beroemde Airbornebegraafplaats.

Iets verderop, bij de parkeerplaats van de Airbornebegraafplaats, vernemen we dat er problemen zijn. Daardoor vervallen de overige geplande tussenrusten. We treffen elkaar wel in Arnhem. We volgen nu globaal de spoorlijn naar Arnhem, een paar maal wisselend van spoorzijde. Daarbij komen we door Landgoed Boschveld en Land-

goed Mariëndaal.

Ruim voor het centraal station van Arnhem steken we de spoorlijn over. Verder komen we langs het voormalige Elisabeth Gasthuis. Bij de Rijnkade ligt een heuveltje waar jongeren aan de zuidzijde van het heuveltje bezig zijn met het aanbrengen van graffiti-kunstwerken.

We volgen de Rijnkade tot het Eusebiusplein. Hier bewonderen we de fraaie toegangspoort van het oude Arnhem. Op de daaropvolgende Markt moeten we eigenlijk gehoorbeschermers dragen. Voetbalclub Vitesse organiseert een fanclubdag en daarbij moet de volumeknop van de luidsprekers kenmerkend op maximaal staan.

We lopen met een ruime bocht om de Eusebiuskerk heen. Daarbij komen we nog langs een gedenkteken ter nagedachtenis aan vier omgekomen Arnhemmers in de Tweede Wereldoorlog. In een zijstraat zien we ook nog een synagoge staan. Verder komen we nog langs de John Frost brug, het Airborneplein, een park en Musis Sacrum alvorens het NS-station wordt bereikt. Daarna lopen we naar het afgesproken verzamelpunt. Met de bus reis ik huiswaarts.

-Henri Floor-

Een bijzondere pelgrim op weg naar Compostela

2 oktober (slot vorige aflevering in OLATNieuws 12)

We wandelen daarom rustig door naar het plaatje Ayegui, waar een pelgrimsherberg is gevestigd in de sporthal. Daar treffen we ook Agnes, Jürgen en de Duitser Volkert. Ik neem een douche en laat mijn voeten wat rusten. Ze hebben vandaag weer goed hun best gedaan.

Een overnachting in de pelgrimsherberg bekoort mij niet. Vooral de gezamenlijke meditatie en gebeden, die op hun programma staan, spreken mij vandaag niet zo aan. Natuurlijk zal ik er niet slechter van worden en die overtuiging wordt nog hechter na 2,5 liter rode wijn, die ik samen met mijn Duitse vrienden Volkert en Phillip naar binnen werk. Deze nacht heb ik wel een extra deken, maar is het een snurker die me de hele nacht wakker houdt. Hij is immuun voor elke por die ik hem die nacht geef.

3 oktober

Vanmorgen zijn we al voor 7.30 uur weer op pad. Nu heb ik wel wat extra water in mijn rugzak. Gisteravond is Jürgen met drie dames naar het klooster en de wijnbron geweest. Hij vertelt dat de wijn rijkelijk uit de kraan vloeit. Ik betwijfel dat omdat Peter en Arie er twee jaar geleden een hele avond voor nodig hadden om hun veldfles te vullen. Omdat het nog vroeg is, loop ik nu zelf even langs de bron. Die gaat pas om 8.00 uur open. Om geen gezichtsverlies te lijden vul ik mijn veldfles met water. Nou ja, eerlijk gezegd is het nog een beetje vroeg voor wijn.

In Villamayor de Monjardin spreek ik nog even met de beheerder van de Nederlandse herberg. Een extra rust met koffie en zowat een half stokbrood. Op het parkoers volgt nu een klim, maar die valt erg mee. Alles verloopt vandaag in een lekker tempo over uitgestrekte wegen. Soms treffen we een wijngaard waar de druiven heerlijk smaken. Dan staan we plotse-ling voor een dennenbos, iets wat je in

Spanje helemaal niet verwacht. In de loop van de dag haal ik bijna iedereen in die ik gisteren bij de party heb ontmoet. Het is leuk om elkaar weer te treffen en zo merk je ook dat wij een grote familie zijn op weg naar hetzelfde doel.

Vandaag had ik graag 28 km gewandeld, maar onderweg heb ik bij enkele mensen blaren geprikt en in Los Arcos heb ik nog enkele bekenden ontmoet en nog wat gedronken. Begin nu toch te merken dat ik iets te veel van mezelf heb gevergd en het wandelen stukt. Tot ongeveer 17.00 uur hou ik het nog vol, maar dan is het ook genoeg geweest. Op dat moment hoor ik Nederlands spreken. Het blijkt de familie Jaspers te zijn, ik geloof uit de buurt van Beek en Donk. Vader Frans herkent me van mijn OLAT-tijd. Zij hebben onderweg verschillende berichtjes gelezen met mijn naam eronder. Leuk, wat is wereld toch klein.

Samen met Phillip en Volkert zijn we daarna wat inkopen gaan doen. Phillip

maakt een verrukkelijke Spaghetti Carbonara. Volkert doet daarna de afwas en ik drink rode wijn. Foei, maar het is wel lekker.

4 oktober

De zondaar wordt weer vroeg wakker. De wijn veroorzaakt maagzuur. Ik drink op m'n gemak een paar bakken koffie en wat jus d'orange. Er is ook nog wat zelfgebakken bruin brood, daar zijn de Duitsers en Oostenrijkers goed in. Ik help ook nog een Praagse met het afplakken van haar voet en natuurlijk is mijn eigen hiel dan ook aan de beurt. Het gaat elke dag wat beter, daar ben ik wel blij om.

Als ik dan eindelijk loop, is iedereen al onderweg, maar dat ben ik ondertussen wel gewend. Na ongeveer 7 km heb ik de meesten alweer ingehaald.

In Torres del Rio houd ik een korte pauze en zie de hele stoet weer langs trekken. Iedereen groet met: Buen Camino. Ik sla wat extra water in voor de volgende 12 km. In Viana tref ik Phillip en Volkert en we drinken samen een

biertje. We bekijken de kerk van binnen en halen een stempel op de Credential. De dame van dienst vertelt dat de stempel al 100 jaar oud is, maar ik vermoed dat ze het idee van het stempen bedoelt. We krijgen er twee en dat loopt op. De meeste kerken hier in Spanje schitteren van het bladgoud, vooral mooi als tijdens de diensten de lichten aan gaan. Een en ander is indrukwekkend, zeker in afwisseling met het overvloedige schilderwerk. In kapelnissen staan altaren die uitpuilen van het goud. Daarom zullen de meeste kerken ook wel gesloten zijn, dat in tegenstelling tot Frankrijk.

Samen met Volkert en Phillip wandel ik het plaatsje uit. Bij een boomgaard genieten we van het schitterende gefluit van de vogels. Ik kan hier mijn oud brood kwijt, de vogels hebben er zo nog plezier van.

Wij kunnen alle drie goed met elkaar overweg en we wandelen ook in hetzelfde tempo. Voor ons zien we diep in het dal de grote plaats Logroño, met zijn industriegebied er omheen, al liggen. De wandeling daar naartoe valt erg mee omdat er een speciaal pad is aangelegd, zeg maar een soort pelgrimssnelweg over een holle weg die ons rechtstreeks naar de stad voert.

Phillip en Volkert willen deze nacht graag over een eigen kamer beschikken en daar sluit ik me bij aan. Vlak bij de kathedraal vind ik een prima kamer, heerlijk om even alleen te kunnen zijn en de nacht te kunnen doorbrengen. Bovendien is er internet, wat wil een pelgrim nog meer?IJS ! Maar een ijsalon is er niet te vinden.

Op Facebook bekijk ik een uitzending over El Camino, die kreeg ik van iemand doorgelinkt. Die uitzending maakt veel indruk op mij. Veel beelden van onderweg en ook de beweegredenen om deze tocht te wandelen komen me bekend voor. Ze laten ook enkele herdenkingspunten zien waar iemand is overleden. Deze plekken zie je wel, maar je staat er niet zo direct bij stil. Na de uitzending kijk je toch weer anders tegen deze pelgrimstocht aan.

Na een heerlijke douche en het wassen van mijn kleding ga ik wat drinken op het plein. De Sloveense Thaie, Japanse Tjokko en Koreaanse Christina nodigen me uit bij hen te komen zitten. Even later zie ik ook Phillip aan komen lopen. De serverende "Bunito Seniorita" heeft dan wel even moeite om precies te weten hoeveel glazen wijn ze moet schenken. Maar uiteindelijk lukt het toch en ze zegt dat we allemaal Sympatico zijn. Dat zit dus wel goed!

Als even later ook Jürgen en nog een Duits stel erbij komen en wij terecht komen in een Tapasbar, dan besef je pas echt hoe zwaar het leven van een pelgrim kan zijn!!

Die nacht heb ik heerlijk geslapen en ben om 6.15 uur uit de veren. Na een bakje koffie dat ik voor mezelf zet, orden ik mijn gedachten en zet een en ander op papier. Bekijk ook nog even mijn wandelschema, zodat ik niet te laat in León kom.

5 oktober

Nadat ik nog wat foto's heb ge-upload naar mijn Picasa-website zie ik door het raam Phillip en Volkert vertrekken. Het is dan 7.40 uur, voor mij nog even te vroeg. Op mijn gemak nog even het

wandelschema voor de komende dagen uitwerken. Vandaag wil ik graag Najera halen. Dat is 30 km, dat moet toch lukken.

Om 9 uur hang ik mijn rugzak om en ga naar buiten. Het weer is zoals eigenlijk elke dag, prima wandelweer. De kerkdeur staat open, dus ik ga even naar binnen. In de banken zit een man in gedachten verzonken en in een zijkapel zie ik dat een priester de mis opdraagt in gezelschap van drie personen. Evenals in andere kerken zit ook hier een priester in een van de biecht-hokjes. Er zijn nog geen klanten, maar die zullen zeker komen. Opvallend ook hier het goud tussen de prachtige schilderwerken.

Aan de rand van de binnenstad stop ik even voor een bakje koffie en een broodje, dat is lekker om op gang komen.

Deze stad Logroño is erg pelgrimsminnend, evenals de weg er naartoe is er voor de vertrekkende pelgrims alle aandacht. De richtingen staan goed aangegeven en er is een breed wandelpad dat de stad uit leidt naar het natuurpark Mont Palterna, dat zeker 7 km buiten de stad ligt. Op de bruggen en viaducten zie je telkens de schelp in het beton verwerkt, deze zijn dus duidelijk als pelgrimsweg bedoeld.

Bij het stuwmeer is een mooi terras, het zonnetje schijnt heerlijk dus tijd om even te stoppen. De Zwitserse Vera, die ik op weg hierheen gepasseerd ben, komt bij me zitten. Ze vertelt dat ze in Pamplona is gestart na een lange treinreis. Voor vandaag heeft ze hetzelfde einddoel als ik, dus we lopen een stuk samen op. Ook zij is zich aan het beraden op een nieuwe toekomst en gebruikt deze weg om bij zichzelf te rade te gaan. Ze vindt het leuk dat ik een stukje met haar op wil lopen. Een van haar hobby's is om onderweg foto's te maken.

In Navarrette nemen we afscheid. Zij vervolgt haar weg, terwijl ik een bezoekje aan de kerk breng.

Ik ontmoet daar Dielier en Florence, die voornemens zijn er een korte dag van te maken. Dielier heeft last van zijn pezen en hoopt daar met een paar dagen korter wandelen vanaf te komen. Ook van hen neem ik afscheid, want ik ben de komende dagen juist van plan wat vaart te maken. Maar de wereld is klein hebben we gemerkt, dus het afscheid zal niet voorgoed zijn. Ik kijk nog uit naar een bar of winkel, maar die liggen niet aan deze route. Dus besluit ik om maar meteen door te lopen voor de volgende 7 km. Bij een kerkhof zie ik Vera in de schaduw zitten, ze eet een stuk fruit terwijl ze druk aan het sms'en is. Ze groet me, duidelijk even aan rust toe.

De wijnboeren zijn nog volop bezig met het binnenhalen van de oogst. Hier zijn het vooral nog druivenplukkers die de containers vullen. Regelmatig rijden tractoren langs om de volle containers naar de fabriek te brengen. Sommige druiven halen de fabriek niet, want die worden door mij lekker opgepeuzeld. Later zie ik tot mijn teleurstelling dat de bladeren van de druivenstruiken blauw verkleurd zijn. Vergif, vermoed ik, dus mijn laatste druif is geplukt.

Net voor Ventose haal ik een groepje van drie personen in, het zijn: Katy uit Italië, Danny uit België en Dalmo uit

Brazilië. Op hetzelfde moment zie ik het groepje met Thaise, Tjoko en Catharine komen aanlopen. Ze zwaaien als herkenning.

Wij besluiten echter om even een stop te maken.

Van iedereen komt uit de rugzak wat te eten op tafel dat onderling wordt verdeeld. Iedereen gebruikt iets van een ander en dat wordt aangevuld met een paar pullen bier. Bij het aanbod om een paar vruchten uit Brazilië op te eten, die speciaal door een priester zijn gezegend, moet ik toch even afhaken. Een heel klein stukje van de zoute vrucht proeven zou al voldoende zijn. Ik heb ze op hun woord geloofd en een slokje bier genomen. De volgende 11 km besluiten we gezamenlijk op te lopen. De zon is heet en de route gaat voor een deel langs de nieuwe autoroute de Santiago. Dan komen weer langs een monument waar vorig jaar een vrouw van 54 jaar is overleden. Ik denk terug aan de uitzending over de Camino die ik gisteren heb gezien.

Omdat de gesprekken toch hoofdzakelijk in het Frans en Italiaans worden gevoerd en mijn tempo duidelijk hoger ligt, besluit ik in m'n eentje door te lopen. Heerlijk om weer wat stilte om je heen te hebben. De route buigt weer af van de autobaan en in de verte zie ik de plaats liggen die ik vandaag wil bereiken. Het tempo gaat automatisch nog wat omhoog. Toch jammer dat er hier in Spanje veel meer afval langs de langs de wegen wordt achtergelaten dan in Frankrijk.

Bij de brug in Néjera zijn pas twee autobussen met Noord-Afrikanen gelost. Ze liggen en zitten overal met hun bagage en slaapzakken. Ik zie ook al een paar tentjes en slaapzakken onder de brug, dus ze zijn van plan om daar te bivakkeren. Even na de brug tref ik mijn Duitse vrienden weer. We drinken wat en zoeken een plaatsje in de au-

berge. Wij liggen in de grote zaal met 92 bedden naast elkaar. We eten die avond gezamenlijk. Volkert is onverwacht naar huis geroepen. Hij heeft al een vliegticket en zal de tocht niet verder afmaken. Toch jammer, want in de afgelopen tijd is er toch een speciale band ontstaan.

De nacht verloopt rustig. Terwijl ik in de ochtend mijn verslag maak, zie ik de anderen alweer vertrekken. Ik zal ze later op de dag zeker wel weer ontmoeten.

6 oktober

Voordat ik afscheid neem van Volkert buurten en ontbijten we nog samen en dan vertrekt hij met de bus richting Bilbao.

Vandaag begint de wandeling weer meteen met klimmen. Wij stijgen uit het dal van de Rio Najerilla om via een pas over de berg El Castillo te geraken. Het is een prachtig uitzicht over een wijds landschap. Naast druiven worden hier ook aardappels verbouwd en die worden nu ook geoogst en in vrachtwagens afgevoerd.

Na een 2 kilometer haal ik de Italiaanse Katy in en loop met haar op tot in Azofra, waar we koffie drinken en de Belg Danny zich bij ons voegt. Ik laat die twee aan elkaar over. Mijn tempo gaat omhoog en ik haal de Koreaanse Catharina en Mikyung in; deze heb ik eerder een draagtas gegeven omdat ze al een week met een doos in haar armen liep te zeulen.

Ja, er zijn er ook die met heel weinig de Camino bewandelen. Een Praagse heeft o.a. per dag niet meer dan €10,- te besteden en ik hoorde dat ze van een Nederlands stel ook een paar nieuwe schoenen heeft gekregen. Bij iedereen maakt ze reclame voor mij en steeds meer mensen gaan me daarom 'de dokter' noemen omdat ik onderweg gratis blaren prik en afplak.

Dan kom ik in een vreemde plaats die Cirueña heet. Er zijn totaal nieuwe woonwijken gebouwd bij een golf-

terrein en er is een groot openluchtzwembad. Nagenoeg alle woonhuizen staan te koop en winkels zijn niet te bekennen. Om in het oorspronkelijk dorp te komen, moet ik even 250 meter omlopen. Daar drink ik een cola. Verderop haal ik Jürgen in. Hij wil in Santa Domino stoppen omdat hij last heeft van zijn knieën. Zo zie je, dat je op het ene moment met velen bent en dan binnen een paar dagen her en der leemtes ontstaan.

Bij mij zelf gaat het idee leven dat het de laatste dagen steeds makkelijker gaat. De rugzak lijkt niet meer zo zwaar te wegen, er zit ook niet zo veel meer in als in het begin. Ook sjouw ik steeds minder water mee. Het idee om de laatste dagen van deze pelgrimage de rugzak helemaal achterwege te laten, is geen echte optie omdat je er zo aangewend bent geraakt. En de omgeving zou kunnen denken dat je 'slechts' een van de vele dagjesmensen bent.

Gek, maar waar: regelmatig zie ik volle bussen die bij bepaalde plaatsen stoppen. Daar worden ze gelost, krijgen enige uitleg om vervolgens met hoed en dorjon (pelgrimstok) op de foto te gaan. Na een half uurtje vertrekt de bus dan weer voor de volgende sessie tot ze uiteindelijk in Santiago aankomen.

Bij de kathedraal in Santo Domingo de la Calzada tref ik Phillip en samen bekijken we het gebouw van binnen. Dit is de eerste kerk waar we intree moeten betalen. Aan deze kerk is een vreemde legende verbonden die door de aanwezigheid van een levende kip en haan wordt gesymboliseerd. De

legende is helaas te lang om hier te vertellen.

Samen met Phillip wandel ik verder. We halen Spaanse Sonja in, maar die krijgt al vlug een terugslag; ze kan ons tempo niet volgen en misschien wil ze dat ook liever zo.

Het nu volgende stuk richting Grañon gaat vooral langs de nieuwe en drukke N120. In het stadje drink ik samen met Phillip een biertje. Even later zie ik Sonja aankomen en ik ga haar tegemoet met een biertje. Evenals wij zal ze na zo'n eindeloos stuk dor landschap zeker wel uitgedroogd zijn. Daarna wandel ik nog zo'n 5,5 km verder om de nacht door te brengen in een hostel. Nadat ik in een restaurant lekker heb gegeten met een flesje rode wijn erbij ben ik op tijd gaan slapen. Phillip zal ik morgenvroeg wel treffen.

7 oktober

Vanmorgen begin ik de dag met een kop grand solo en even later komt inderdaad Phillip aanwandelen. Hij heeft al 5,5 km gewandeld en vertelt dat het af en toe regent. Dat komt niet goed uit, want ik heb gisteravond nog even een wasje gedaan en ben van plan dit op mijn rugzak te hangen om te drogen. Voor alle zekerheid trek ik er een hoes overheen. De route die we vandaag volgen is prettig, alleen jammer dat we constant het geluid van de N120 in onze nabijheid hebben. De temperatuur is vandaag ruim 15 graden minder dan voorgaande dagen. Niet zo erg zolang het maar droog blijft. In Vitoria de Rioja begint het iets te druppelen. Ik haal mijn poncho alvast te voorschijn, terwijl Phillip een hoes om zijn rugzak doet. Ik vertrouw een beetje op de wind, die we van achteren hebben, terwijl de donkere wolken van de bui hoofdzakelijk voor ons hangen. Bij

Belorado nemen we even de tijd om koffie te drinken. En dan komt zelfs het zonnetje weer even te voorschijn.

Daarna wandelen we direct door naar Villafranca Montes de Oca, vlak ervoor halen we de Praagse Michaela in. Wij nodigen haar uit voor een kopje koffie. Ze vertelt dat ze zo'n 100 km van Brno woont en van daar is komen wandelen. Ze heeft geen tent bij zich. In Duitsland heeft ze vooral geslapen in jachthutten, soms boven in bomen. Ook in kerken kon ze vaak terecht. Dat vroeg ze dan meestal aan de pastoor na de avondmis. Het zwaarst was het traject door Zwitserland, daar heeft ze in Chamonix een pauze van 3 dagen moeten in lassen. Nu heeft ze er weer erg veel zin in en ze wil na Santiago haar tocht zelfs voortzetten naar Portugal. Voor vandaag heeft ze nog 13 km voor de boeg, om dan te overnachten in een klooster.

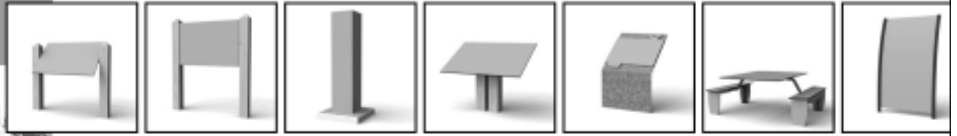
Voor ons is deze plaats vandaag het eindpunt. Phillip en ik nemen een douche en laten ons masseren. Daar knap je lekker van op. We zien Jürgen, die vanaf Santa Domingo is komen wandelen en ook Franz en Beata blijken in deze plaats te overnachten. Dus de groep is weer compleet. We eten goed en niet te duur. Daarna zit iedereen druk te mailen. Het leven van een pelgrim is zwaar?

Morgen maak ik een kortere dag, in twee dagen na Burgos wandelen, maar dan is wel al mijn speling weg.

Vrije bewerking door Ad van Asten naar een weblogverslag van -Theo Tromp- (wordt vervolgd)

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

Haus Attos Apartments und Touren

In Umhausen, Ötztal (Oostenrijk, Tirol) verhuren we 2 appartementen voor in totaal 18 personen. De appartementen zijn ruim van opzet (ieder 120 m²) en recent gerenoveerd en compleet ingericht. Door de rustige ligging zijn ze uitermate geschikt voor gezinnen en grotere groepen. Overnachten kunt u al vanaf 16 euro p.p.p.n. Tevens verzorgen we als u wilt ook het ontbijt.

Gelegen aan de dorpsrand van Umhausen met uitzicht op de omringende bergen, is Haus Attos de ideale uitvalsbasis voor zowel winter-, als zomeractiviteiten.

's Winters kunt u naast skiën in de gebieden Ötz (ski-lift 7 km) en Sölden (ski-lift 18 km) ook langlaufen, ijsklimmen, rodelen, paragliden, paardensleerijden en sneeuwschoentochten maken. De ski-bus halte bevindt zich op 200m. Ski-passen zijn ook bij ons te verkrijgen!

In de zomer kunt u vanuit Haus Attos allerlei activiteiten ondernemen en zo de ongerepte natuur gaan ontdekken. Denk hierbij aan schitterende wandelingen voor zowel de recreant als de gevorderde loper, tot aan uitdagende alpinotochten/huttentochten. Dit kunnen dagtrajecten zijn maar ook meerdaagse tochten zijn mogelijk. In overleg begeleiden we deze tochten ook. Wij verzorgen dan niet alleen de tocht maar ook het verblijf in de berghutten en het benodigde materiaal. Denk hierbij aan stijgieters, pickel en evt. touwen. De tochten worden in overleg met u samengesteld. Daarnaast kunt u in het Ötztal diverse 'klettersteigen' beklimmen, raften, paardrijden, zwemmen, watervallen bezichtigen (grootste van Tirol), thema parken bezoeken, stedentrips maken en natuurlijk gewoon niks doen en genieten van de omgeving!

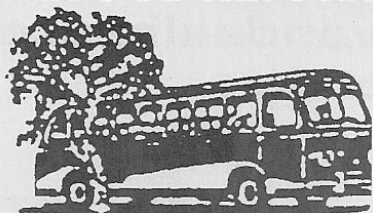
Haus Attos is niet alleen per auto/motor goed te doen (Eindhoven-Umhausen 8,5 uur), maar is met openbaar vervoer en vliegtuig (vliegveld Innsbruck 45 min) prima te bereiken. Ook zijn er tal van bergwegen en pas overgangen die met de auto en zeker de motor veel uitdaging bieden.

Voor verdere informatie kunt u contact met ons opnemen (mag in het Nederlands) dmv email: info@haus-attos.at of bellen met: **0043 5255 51203**.

Ook kunt u onze website bezoeken om daar alvast de foto's van de appartementen en de omgeving te bekijken: www.haus-attos.at

Wij, de fam. Goorman, hopen u een keer als gast in Haus Attos te mogen begroeten!

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

FORUM

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

- Workshops • Vergaderingen • Cursussen
- Evenementen • Denksporten •

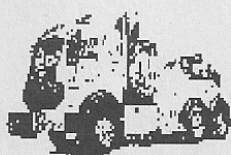
OLAT-trefpunt tijdens de 4-daagse

Voor de pensioenprijzen en andere
bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op bankrek.nr.
1579.74.154 t.n.v. Wandelsportvereniging OLAT
info: 06-12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

Autobedrijf Stienen Someren B.V.

Autobedrijf
Takel- en bergingsbedrijf
Kraanverhuur
Taxi- en autobusbedrijf
Autoschadebedrijf

5710 AB SOMEREN
Postbus 82
Boerenkamplaan 21
Telefoon : 0493 493111
Telefax : 0493 494824

ENGELAND

Hadrians Wall en Coast to Coast
South West Coast Path langs de
Zuidkust

SCHOTLAND

Kintyre Way

MALLORCA

GR 122

FRANKRIJK

Vierdaagse van Chantonnay

DUITSLAND

Hoge Rhöhnerweg en Rennsteig

TSJECHIË

Julianatocht - Reuzengebergte

NIEUW ZEELAND

Zuidereiland - Milford Track
Noordereiland - IML Rotorua

AUSTRALIË

IML Tweedaagse Canberra -
Blue Mountains

JAPAN / CHINA

IML wandelingen
Excursies in Japan: Tokyo, Mount
Fuji en Yokohama
Excursies in China: Beijing, Xian en
Shanghai

Wandelweek in de Ardennen - Wandelweek Airbornepad Market Garden

Santiago de Compostela - Engeland - Schotland - Nieuw Zeeland - Australië
Thailand - Frankrijk - Spanje - Ierland - Duitsland

Wandelen met kleine groepen. Zie wandelreizen-programma 2012 op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325